

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Подекуди бажане видається за дійсне

Більшість зобов'язань, які Україна брала на себе під час вступу в Раду Європи, ми виконали, зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на учорашній зустрічі з доповідачами ПАРЄ Анне Северинсен та Ренатою Вольвенд. «Ми себе вже переконали в тому, що Україна має бути в європейському співтоваристві невід'ємною складовою, проте нам залишається багато здійснити, щоб ці наміри були реалізовані», — сказав він і додав, що «ми подекуди бажане видаємо за дійсне».

(Закінчення на 7-й стор.).

Питання уряду треба вирішити швидко

Головна мета утворення парламентської більшості та перерозподілу парламентських комітетів у тому, щоб Верховна Рада була дієздатною і працювала ефективно. На цьому наголосив на прес-конференції Перший заступник Голови Верховної Ради Геннадій Васильєв. Він відзначив, що не має значення, хто очолюватиме той чи інший комітет, але важливо, щоб парламентські комітети і Верховна Рада загалом якісно працювали над законопроектами. Якщо триватиме блокування роботи парламенту, у більшості не залишається іншого виходу, як перерозподілити парламентські комітети між собою.

(Закінчення на 3-й стор.).

Акції

Рішення «Народного трибуналу» передано до Генпрокуратури

Минулої суботи в Україні відбувся черговий етап акції «Повстань, Україно!» — «Народний трибунал». Наймасовіше «судове дійство» розгорнулося на Європейській площі столиці. У ньому, за підрахунками опозиції, взяли участь 30 тисяч осіб. Цифра міліції значно скромніша — приблизно 8—12 тисяч.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СЕРЕДА — БЮДЖЕТНИЙ ДЕНЬ

Центр політичного життя в Україні знову перемищується у стіни парламенту — два тижні Верховна Рада працюватиме у пленарному режимі. Робота парламенту буде непростішою не лише тому, що впродовж цього тижня депутати мають обговорити 96 проектів законів, а в середу розпочати розгляд проекту державного бюджету-2003 у першому читанні. А й тому, що нових обертів набирає структуризація парламенту, його поділ на «більшість» і опозиційну «меншість», перерозподіл парламентських комітетів.

Координаційна рада більшості вже вирішила всі технологічні питання, залишилося лише ухвалити остаточне політичне рішення. За попередніми домовленостями, опозиції буде віддано три парламен-

тські комітети — інформаційний, правоохоронний і з прав людини. Президент України Леонід Кучма заявляє, що співпрацюватиме з парламентською більшістю в будь-якій конфігурації. Водночас, як зазначив в інтерв'ю журналістам після погоджувальної ради постійний представник Президента України у Верховній Раді народний депутат Олександр Задорожний, без продовження діалогу з «Нашою Україною» досягти компромісу в парламенті буде дуже складно. Остаточне політичне рішення «більшовики» планують прийняти вже цієї середи. Але доти, за словами О. Задорожного, в питанні про перерозподіл керівних посад у ВР можливі будь-які варіанти.

(Закінчення на 2-й стор.).

На «Дніпроспецсталі» — новий цех

Минулого четверга на комбінаті «Дніпроспецсталі» введено в експлуатацію цех фінішної (ад'юстажної) обробки металу. Новий підрозділ підприємства не має аналогів не лише в Україні, а й у СНД. Дніпроспецсталі вже розпочали випуск металопрокату з високою точністю обробки поверхні, що відповідає світовим стандартам. Виробнича потужність цеху фінішної обробки — близько 60 тисяч тонн прокату на рік.

За словами голови правління ВАТ «Дніпроспецсталі» Юрія Комарин-

ського, введення в експлуатацію цеху фінішної обробки металу дасть змогу істотно зміцнити наші позиції на світовому ринку і розширити географію продажів. ВАТ «Дніпроспецсталі» постачає свою продукцію більш як 500 споживачам у 44 країни світу. Серед них і країни з високорозвинутою економікою — Німеччина, Італія, Велика Британія тощо, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.**

Знову «двійка»

У п'ятницю страйкували вчителі всіх шкіл Франківського району Львова. Напередодні учні записали в щоденниках попередження

У НОМЕР

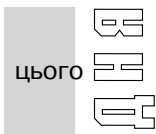
для батьків: «У зв'язку із страйком просимо забезпечити догляд дітей».

Школярі залишилися вдома, а педагоги були на робочих місцях, приймали журналістів і представників громадськості, котрим роз'яснювали свою позицію: педагоги вчать дітей права, а тим часом порушують їхні права, не виконують статті 57 і 61 Закону про освіту. Нині молоді вчителі, випускники вузів, отримують меншу зарплату, ніж прибиральниці. Освітняни не хочуть миритися з таким станом речей і продовжуватимуть акції протесту по чергово. Сьогодні страйкують інші школи. Про ці акції педагоги міста попереджали владу і громадськість ще 1 вересня, — **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Пекло в раю

Для участі в розслідуванні причин теракту на острові Балі в Індонезію прибули представники спецслужб США та Великої Британії. Вони мають намір визначити напевних винуватців трагедії, в результаті якої більш як 190 осіб загинули і майже 300 поранено. Туристи з Австралії, Британії, Канади, Франції, Нової Зеландії та Швеції постраждали внаслідок вибуху в ресторані міста Кута-Біч. Другий вибуховий пристрій спрацював у передмісті столиці острова Денпасар, приблизно за сто метрів від консульства США. Там ніхто не загинув.

(Закінчення на 7-й стор.).

цього

15 ЖОВТНЯ

■ 1817 р. Не стало видатного діяча польського національно-визвольного руху Тадеуша Костюшка. ■ 1897 р. В Одесі народився майбутній письменник Ілля Ільф. ■ 1902 р. Народився композитор Андрій Штогаренко. ■ 1926 р. У Києві на базі театру Соловцова створено театр російської драми (з 1939-го — імені Лесі Українки). ■ 1959 р. У Мюнхені вбито одного з ватажків ОУН Степана Бандеру. ■ 1990 р. Михайлові Горбачову присуджено Нобелівську премію миру.

«Гей, там далеко, на Волині, де народилася УПА...»

▼

8—9

Пристрій з «Олімпійського» знято

▼

12

ПОЛІТИКА

Середа — бюджетний день

(Початок на 1-й стор.).
«Наша Україна» офіційних заяв про перехід в опозицію ще не робила і продовжує переговори з лідерами дев'яти фракцій. Лише окремі лідери партій, що входять до блоку Віктора Юшенка (лідери УНР Юрій Костенко та партії «Реформи і Порядок» Віктор Пинзенік) відкрито заявляють про свою опозиційність. Водночас всі «нашоукраїнці» намагаються на вирішенні ще одного принципового регламентного питання — внести зміни до Регламенту, щоб змусити кожного народного депутата голосувати особисто. Якщо проект цієї поста-

нови не буде поставлено на голосування у четвер, фракція погрожує блокувати роботу парламенту.
Не здає своїх позицій і опозиційна трійка, надалі наполягаючи винести на розгляд парламенту питання про політичну ситуацію в країні.
Серед проектів законів, які погоджувальна рада голів парламентських комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп затвердила до розгляду цього тижня, — шість законопроектів, внесених Президентом України як невідкладні, і тринадцять, які уряд просить розглянути позачергово. Це,

зокрема, проекти законів про порядок виділення в натурі земельних часток (паїв) та їх обмін, про загальнодержавну національну космічну програму України на 2003—2007 роки, про соціальні послуги, нова редакція Концепції національної безпеки України, зміни до законів з питань надання допомоги малозабезпеченим сім'ям, про оподаткування прибутку підприємств, про акційний збір, зміни до Кодексу законів про працю стосовно відповідальності за невчасну виплату зарплати та інші.
16 жовтня о 15 годині у Верховній Раді розпоч-

нуться парламентські слухання про виконання законодавства щодо розвитку загальної середньої освіти в Україні.
Цього тижня депутати також планують визначитися, чи було легітимним голосування у сесійному залі 26 вересня, коли спрацювали картки деяких відсутніх народних депутатів, мають намір створити тимчасову слідчу комісію для перевірки сплати податків великими підприємствами різних форм власності, адже з виконанням доходної частини держбюджету нині виникають чималі проблеми.
Юліана ШЕВЧУК.

Рішення «Народного трибуналу» передано до Генпрокуратури

(Початок на 1-й стор.).
Акція відбувалася під прапорами «Батьківщини», УНР, УНА-УНСО, «Собору», ПРП, КПУ, СПУ та блоку «Нашої України». Сам лідер «НУ» Віктор Ющенко цього разу на мітинг не прийшов, хоча представники його блоку були не тільки присутні, а й брали участь у процесі. Тарас Чорновіл та Володимир Яворівський, наприклад, виступали як свідки.
Організатори підготували вимоги про порушення кримінальної справи проти Президента України Леоніда Кучми, в яких звинувачують його в порушенні 35 статей Кримінального кодексу. Для ведення «судового процесу» мітинг обрав «Народний трибунал» на чолі з головою — екс-головою Черкас Володимиром Олійником і секретарем — депутатом від Соцпартії Йосипом Вінським. Оскільки адвокат Віктор Медведчук знехтував запрошення організаторів, «Народний трибунал» доручив вести захист Президента редакторів газети «Свобода» Олегу Ляшчу. Звинувачення на адресу Л. Кучми зачитали «прокурори»: народні депутати Сергій Головатий (колишній міністр юстиції), Григорій Омельченко та екс-депутати Віктор Шишкін (колишній Генпрокурор) і Анатолій Ермак. «Народний трибунал» після всебічного розгляду справи «Народ України проти громадянина Кучми» виніс «вирок»: засудити Леоніда

Кучму до вищої міри покарання — пожиттєвого ув'язнення. Президента звинуватили, зокрема, в державній зраді, зазіханні на життя людини, перешкодженні діяльності політичних партій і громадських організацій, незаконному відкритті валютних рахунків, відмиванні «брудних» грошей, привласненні повноважень, не передбачених Конституцією, що призвело до узурпації влади. Учасники акції закликали міжнародну спільноту надати моральну підтримку опозиційним силам в Україні.
Народний депутат Олександр Турчинов пообіцяв: вирок «Народного трибуналу» буде надруковано стотисячним накладом, щоб з ним могли ознайомитися вітчизняна та закордонна громадськість. За словами Юлії Тимошенко, «рішення всенародного суду» має і «прикладне значення»: «Ми знайдемо суддю або слідчого, який оголосить про порушення кримінальної справи за цими матеріалами». Утім, Олександр Мороз вірить, що чесні люди є і на вулиці Різницькій: «Генпрокуратура зможе добровільно порушити цю справу».
Після закінчення акції на площі колони рушили до ГПУ, де відбувся ще один мітинг. Група народних депутатів передала першому заступникові Генпрокурора Сергію Винокурову рішення «Народного трибуналу» — для полегшення «добровільного порушення справи». Заступник

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Мова чисел у політиці не найостанніший аргумент. Саме об нього розбилися нафосні фрази про конструктивну діяльність парламентських полковин. З конструктивом поки що не склалося.
Так, дев'ятьом фракціям вдалося поставити «під рушницю» необхідну кількість бойових одиниць, завдавши при цьому удару ще й репутації опозиції як монолітної сили. Мобілізація до лав «бажаючих голосувати» кількох учорашніх «непримирених» перекреслила відому пораду Юлії Тимошенко лідерів «НУ»: треба було застрахуватися від перебіжчиків ще на рівні складання виборчих списків. Дезертирство, на жаль, — «надбання» не тільки довірливого В. Юшенка: перебіжчики виявилися вразливим місцем і «застрахованих» списків. Є «ахіллесова п'ята» і в «переможців» — депутати-сумішники. Вилучення їх із «процесу» доведе кількість більшості до критичної цифри, якщо, звичайно, опозиції вдасться виграти питання в суперників. Ця

«арифметична проблема», здається, всерйоз непокоїть більшовиків. Інакше як зрозуміти пропозицію члена фракції партій Промисловців і підприємців та «Трудової України» Юлія Йоффе: «Доречно відновити досвід часів «оксамитової революції», коли була запроваджена така норма: якщо депутат не може бути присутнім на засіданні, він передає свій голос колезі, розписавшись, що він згоден з тим, як він проголосує. Подібна зміна до Регламенту могла б підвищити ефективність голосування»? Представники опозиції, до речі, відреагували на «досвід» посиленням на поки що чинний Регламент, за яким кожний народний депутат повинен особисто брати участь у голосуванні.
«Більшість — не самоціль, вона створюється для того, щоб ефективно працювати в парламенті», — пояснив журналістам лідер фракції НДП Валерій Пустовойтенко. Член фракції КПУ Адам Мартинюк «ефективність» бачить в іншому: «Той, хто

Міністри налагоджують контакти

Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з міністром закордонних справ Фінляндії Ерккі Туоміоя. Раніше глава зовнішньополітичного відомства Фінляндії зустрівся зі своїм українським колегою Анатолієм Зленком. Глава українського МЗС переконалий, що цей візит започаткує «регулярні робочі контакти» між зовнішньополітичними відомствами двох країн. Відкриваючи двосторонні переговори, Анатолій Зленко підкреслив, що особливо радий вітати в Києві Ерккі Туоміоя, бо «останній візит до України глави фінського МЗС відбувся десять років тому». Як плановано, під час візиту глави фінського МЗС також зустрінеться з Прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом.

Фото Валерія СОЛЮБІОВА (УНІАН).

Експерти розпочинають розслідування

Об'єднана американо-британська група експертів з питань експорту станцій радіоелектронної розвідки «Кольчуга» прибула до Києва. «Це різні фахівці в технічній і військовій сферах», — заявили в посольстві США. Домовленості про прибуття до України цих експертів було досягнуто на зустрічі глави адміністрації Президента України Віктора Медведчука із заступником держсекретаря США Елізабет Джонс. Міністр оборони Володимир Шкідченко вже підтвердив готовність показати місця дислокації в країні радарних систем «Кольчуга».

ОФІЦІЙНО

Звернення до Верховної Ради України

Шановні народні депутати України!
На виконання Постанови Верховної Ради України «Про звіт Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення за 2001 рік» від 4 липня 2002 року Голова Верховної Ради України В. Литвин 15 липня 2002 року направив Президенту України Л. Кучмі листа щодо внесення нової кандидатури на посаду голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у зв'язку з висловленою недовірою Б. Холоду.
Лише через два з половиною місяці(!) до Верховної Ради України надійшла відповідь від глави адміністрації Президента України В. Медведчука, який від імені Президента повідомив, що «главою держави не може бути підтримано внесення нової кандидатури на посаду голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення».
Обґрунтування, які при цьому наводяться, не витримують жодної критики, на що є відповідні висновки фахівців.
В. Медведчук створив прецедент, коли на звернення парламенту, викладене в офіційному документі Голови Верховної Ради України, відреагував керівник канцелярії повноважної посадової особи. Він офіційно втрутився у вирішення питань, які відповідно до законодавства належать до виключної компетенції Президента України та Голови Верховної Ради України, фактично вдався до порушення Конституції України.
Це не що інше, як зневага до парламенту та Голови Верховної Ради України.
Відмова Президента України від погодження кандидатури на посаду голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, як це випливає з листа В. Медведчука, зобов'язує Верховну Раду України відповідно до частини третьої статті 12 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» протягом місяця визначити кандидатуру на цю посаду рейтинговим голосуванням з числа діючих членів Національної ради. Сподіваюсь, що ці обурливі факти порушення Конституції та законодавства України, зневажливе ставлення до законодавчого органу і його Голови не залишаться поза увагою депутатського корпусу та Президента України.

З повагою,
голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола ТОМЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пульт з перебоями

формував більшість, має одну мету — зірвати конструктивну роботу парламенту». І взагалі, за його словами, на сьогодні немає ні більшості, ні меншості, бо Верховна Рада поділена приблизно навпіл. З такою конфігурацією важко прогнозувати ефективну діяльність парламенту, навіть якщо щочетверга в сесійному залі збиратиметься «повний аншлаґ». Ось така ситуація у дзеркалі математики.
Віктор Ющенко, лідер найбільшої фракції за числом, а не назвою переконаний: «Призначена більшість є коломом на глиняних ногах. Вона не доживе до наступного року...» Частина політичних сил, вважає він, увійшла до призначеної більшості через тиск, а могла б «об'єднатися на демократичній платформі». Лідер «Нашої України» не виключає: його блоку «вдасться сформувати більшість, якщо вона формуватиметься у парламенті, а не на Банковій».

Очевидно, це і є та нова форма діалогу, задля якої «його фракція не має наміру блокувати роботу парламенту», бо «не можна втратити пульс переговорного процесу». Де і як б'ється цей пульт, згодатися важко, бо, за словами самого В. Юшенка, «влада не прийме цей діалог». А отже, «необхідно посилювати систему політичних заходів». Той, хто спостерігав за опозиційним виступом екс-прем'єра на мітингу 16 вересня, вирішив, що «посиленіми політичними заходами» і буде приєднання до «союзу трьох». Остаточне й безповоротне. Той, хто спостерігає за діяльністю В. Юшенка перманентно, констатує гірку реальність — послідовна непослідовність лідера «НУ» має невичерпні ресурси. Сам Віктор Андрійович нову політичну стратегію «Нашої України» пояснює «ключовими точками». А це, щоб ви знали, «буде публічна робота в регіонах». Одне слово, пульт процесу б'ється. Хоча і з перебоями... Аритмія тим часом — річ небезпечна. Принаймні так стверджують медики.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Питання уряду треба вирішити швидко

(Початок на 1-й стор.).

Геннадій Васильєв запевнив, що переговори більшості з депутатами з інших фракцій, зокрема з «Нашої України», тривають і вони продовжуватимуться навіть тоді, коли буде перерозподілено комітети. «Думаю, до більшості увійдуть ще багато депутатів, які викличуть у вас подив», — сказав Г. Васильєв. Питання про уряд ще залишається відкритим. Г. Васильєв висловився за те, щоб вирішити це питання швидко, але не зірвавши бюджетний процес. На його переконання, більшість може закономірно ставити питання про формування нового уряду. Але утворення більшості, перерозподіл посад у комітетах і створення коаліційного уряду мають бути взаємопов'язані — політичні сили, які беруть участь в їх формуванні, мають нести відповідальність за стан справ у державі. У дискусіях про нового прем'єра, на погляд Першого заступника глави парламенту, ще дуже рано говорити, чи може ця посада стати стартовим майданчиком для майбутнього Президента. Зокрема, і для Віктора Медведчука, який, за кулуарними розмовами, нині претендує на це крісло.

Юліана ШЕВЧУК.

От де, люде, наша слава...

СВЯТА

До недавніх, радянських, часів козацтво, слава про яке стільки часу по світу лунала, відтісняла компартійна ідеологія. За роки незалежності намітився процес його відродження, особливо пожвавився він останнім часом, за надто загострених суперечностей у суспільстві.

Козацтво, як визначна ознака національного характеру, символ невмирущості України і єдності нашої родини, дедалі помітніше стає у противагу нашому багатопартійному супротиву, розтягуванню держави на приватні «курені».

А щоб козацькому роду не було переводу, при Президентові України створено координаційну раду з питань розвитку Українського козацтва. Нині її очолює Гетьман гвардії генерал-лейтенант Іван Білас. Минулої неділі зі сцени національного палацу «Україна» у Києві він привітав усіх українців з 12-ю річницею відродження Українського козацтва. Потім відбувся святковий концерт, у якому взяли участь мистецькі колективи не лише Києва, а й Черкаської, Хмельницької, Донецької, Дніпропетровської й інших областей. Співали наші уславлені квартети «Явір» і «Геть-

Фото Юрія ВЕНГЕРЦЯ.

ман». Бурхливими оплесками дякували представники регіонів славетному козакові Дмитру Гнатюку за виконану ним пісню «Гей, ви, козаченьки».

У залі раз у раз лунали заклики про необхідність повернути минулу славу козацтва. Щоб не вмирала наша душа і наша воля. І щоб козацтво ще активніше сприяло зміцненню української державності, стало об'єднувальним стрижнем суспільства.

Григорій ЯКОВЕНКО.

Степ та воля — козацька доля

Місцем проведення обласного свята козацької слави, що відбулося вчора на Вінниччині, стало село Буша Ямпільського району, де у 1653 році відбулася історична битва Богдана Хмельницького з польською шляхтою. Сюди прибули сім козацьких полків, створених в області. Свято розпочалося покладанням квітів до козацької

могили, що разом зі сторожевою вежею збереглися до наших днів, і запаленням факела пам'яті. На засіданні козацької ради з дотриманням усіх ритуалів у члени українського козацтва прийнято голову облдержадміністрації Віктора Коцемира. Тепер обидва вінницькі керівники є членами Всеукраїнської організації козаків — голова облради Юрій Іванов став ним трохи раніше.

Віктор СКРИПНИК. Вінницька область.

Голова КС залишає посаду

19 жовтня закінчується термін повноважень Голови Конституційного Суду України Віктора Скоморохи. На прес-конференції він поділився, що відчуває «легкий смуток», проте залишає посаду з почуттям «виконаного важкого, але необхідного для встановлення конституційної юрисдикції в країні обов'язку».

На переконання Віктора Скоморохи, за три роки КС, який вирішував гострі політичні питання правовими засобами, посів належне місце серед конституційних органів державної влади, став повноправним членом конференції європейських конституційних судів. Крім того, протягом цього терміну КС, за словами В. Скоморохи, «прискорив ходу» і працював на рівні європейських судів, зокрема порівняно з таким же минулим терміном збільшено рішень — на 20 (54 проти 34), висновків — на 5 (7 проти 2) і ухвал — на 19 (190 проти 171).

Проте не обійшлося й без проблем. Основні з них, за твердженням Віктора Скоморохи, стосуються ви-

конання рішень і незалежності Конституційного Суду. Оскільки є «намагання з боку окремих політиків і науковців змінити формування органу, переклавши його лише на парламент». «А це крок назад... Конституція — не жупан і на кожен політичний сезон не може кроїтися», — додав Голова КС.

Віктор Скомороха впевнений, що за невиконання рішень Конституційного Суду має бути передбачена відповідальність. А прикладів 100-відсоткового виконання, крім рішень про скасування смертної кари, так і не зміг пригадати. Неповага до Основного Закону, на переконання Голови КС, свідчить про відсутність правової і загальної культури.

Крім того, за три роки зменшилася і кількість рішень, які прийнято судом одноголосно. Отже, за словами В. Скоморохи, є небезпека розколу суду на дві позиції.

Свого наступника Голова КС відмовився назвати, проте сказав, що це буде людина, «яка не опустить нижче планку рівня конституційної юрисдикції».

Наталія ЯРЕМЕНКО.

ВІСТІ З ХАРКІВЩИНИ

Митниця втомилася відбирати майно

Оперативні підрозділи митниць Східного регіону (Харківська, Полтавська і Сумська області) тільки у вересні 2002 року запобігли 325 порушенням митних правил. Загальна вартість товарів, затриманих при незаконному переміщенні через митний кордон України, — близько 1 мільйона гривень. Вилучається і валюта, що переміщується з порушеннями вимог митного законодавства. Про це повідомили кореспонденту «ГУ» в прес-службі Східної регіональної митниці. Серед предметів, що нелегально переміщуються через кордон, — транспортні засоби і запасні частини до них, наркотичні речовини, сантехнічні вироби, харчові продукти, товари народного вжитку, лікарські та косметичні препарати.

Видатний художник повернувся на батьківщину через 100 років

Пам'ятник відомому живописцю Генріху Семирадському відкрито на його малій батьківщині, в селищі Печеніги. Його встановлено перед будинком місцевої школи райцентру, яка відтепер носитиме ім'я великого земляка.

Ідея встановлення історичної справедливості належить владі невеликого адміністративного району. Щоправда, подія ця запізнилася щонайменше років на сто, оскільки полотна майстра навіть за його життя цінувалися високо, а сьогодні ними пишаються багато картинних галерей світу.

В енциклопедичному словнику про Г. Семирадського сказано як про польського і російського живописця. Але саме в цьому і полягає історична і фактична неточність. Так, він був поляком за походженням, а освіту здобув у Росії. Але народився і виріс на українській землі.

Про історію Харкова — вперше

В обласному художньому музеї відбулося представлення історичного альманаху. Як стверджують засновники, в Харкові це перше і поки що єдине видання, присвячене його історії. Воно слугуватиме просвітительським цілям і спонукатиме читачів вивчати і зберігати історію краю. Адже тільки в області щонайменше два десятки палаців і паркових ансамблів у занедбаному стані.

Історики відзначають, що дев'ятнадцяте століття — біла пляма в історії Слобідської України. Передбачається, що альманах буде щоквартальним. Його засновників не хвилює невелике читачьке коло і недостатнє фінансування. Це, мабуть, саме той випадок, коли мета виправдовує кошти.

Допотопний метод комп'ютерних злодіїв

Працівники карного розшуку харківської міліції затримали злочинну групу, котра здійснювала крадіжки з офісів. Протягом року чотирьом харків'янам удавалося безкарно вносити з приміщень, орендованих різними фірмами, комп'ютери та іншу оргтехніку, побутові прилади, аудіопаратуру. «Почерк» злочинців не залишав сумнівів у тому, що діє група. З'ясувалося, офіси відкривали нескладним «допотопним» методом. Злодії пробиралися на дах будинків і по мотузці спускалися на нижні поверхи. Потім розбивали шибку. Так само на мотузці спускали вкрадене. Під час обшуку квартир підозрюваних міліція виявила частину речей, які зникли раніше. Але це, вважають розшуковці, лише невелика частка вкраденого.

Микола КОСИЙ.

ФОТОФАКТ

Народний художник України Іван Марчук (*праворуч*) вітає з 60-річчям голову Національної спілки письменників народного депутата України Володимира Яворівського.

Фото Олексія ВАШЕНКА.

У столиці з'явилося тепло. А у вас?

АКТУАЛЬНО

Дитячі садки опалюються у Києві ще з 5 жовтня. А згідно з розпорядженням міськдержадміністрації 9—10 жовтня тепло подали до пологових будинків, лікарень, шкіл. А коли воно надійде до житлових помешкань, залежить не від АК «Київенерго», заявив на прес-конференції голова правління, генеральний директор цієї компанії Іван Плачков, а від споживачів. Тобто, коли вони не лише підготують технічне обладнання, необхідне для прийняття тепла, а й приведуть до ладу будівлі. А це означає, що вікна в під'їздах мають бути засклеєно, підвали та горища утеплено, а двері на вулицю мають щільно зачинятися.

До речі, жодна з цих вимог не виходить за межі проектної документації. Вони передбачені й Правилами користування тепловою енергією, які затверджені 1999 року. Проте у зв'язку з похолоданням, згідно з розпорядженням міської адміністрації, «Київенерго» розпочало підключати міські об'єкти до теплопостачання незалежно від наявності форм Е-8 і готовності об'єктів до прийняття тепла. Але ті, хто не виконав вимог користування теплоенергією, мають подати гарантійні листи—зобов'язання закінчити виконання підготовчих робіт до 1 листопада нинішнього року. У разі невиконання споживачем цього зобов'язання «Київенерго» відключатиме об'єкти споживачів від

теплопостачання. При цьому враховуватимуть і плату за тепло.

До речі, рівень плати за тепло і електроенергію об'єктів, котрі обслуговує ця столична компанія, з початку нинішнього року і до 9 жовтня становить 95 відсотків, а за електроенергію — 91 відсоток. Та загальна заборгованість споживачів з урахуванням минулих років становить 562 млн. гривень, зокрема за тепло — 446 млн., електроенергію — 116 млн. гривень. Отож «Київенерго» має підстави ставити свої вимоги до споживачів під час підключення тепла у ці холодні жовтневі дні. І буде, мабуть, ще холодніше, а тому прикро тим, хто справно розраховується за тепло та електричну енергію.

Як засвідчила практика, найпрогресивішою формою взаємин між мешканцями будинків та комунальними структурами стали об'єднання співвласників багатоповерхових будинків. В їхніх будинках найвищий рівень не лише готовності до опалювального сезону, а й сплати за спожите тепло та електричну енергію. До таких будинків передусім і підключатимуть опалення.

Утім, Іван Плачков «втішив» журналістів і киян: йому відомо, що в багатьох містах України, як і торік, опалювальний сезон розпочнеться значно пізніше, а в окремих — аж у листопаді. Коли так і буде, не позаздриш мешканцям тих міст.

Яків ГАЛЧЕНКО.

Про Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 8 грудня 2002 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 82 (Запорізька область)

Керуючись пунктом 1 частини другої статті 22 Закону України «Про вибори народних депутатів України», статтями 11, 12 та пунктом 1 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Затвердити Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 8 грудня 2002 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 82 (Запорізька область).

2. Надіслати Календарний план окружній виборчій комісії одномандатного виборчого округу № 82, Запорізькій обласній раді та Запорізькій обласній державній адміністрації, Міністерству внутрішніх справ України, Міністерству закордонних справ України, Міністерству оборони України, Міністерству транспорту України, Міністерству фінансів України, Міністерству юстиції України, Державному комітету архівів України, Державному комітету зв'язку та інформатизації України, Державному комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України, Головному контрольно-ревізійному управлінню, Державному казначейству України, Державній податковій адміністрації України, Національному банку України, Державному департаменту України з питань виконання покарань.

3. Опублікувати Календарний план у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

м. Київ,
10 жовтня 2002 року.
№ 988

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 10 жовтня 2002 року № 988

Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 8 грудня 2002 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 82 (Запорізька область)

№ п.п.	Зміст заходів та їх обґрунтування відповідно до Закону України "Про вибори народних депутатів України"	Строки виконання	Виконавці	
1.	Оголошення початку виборчого процесу проміжних виборів народного депутата України (частина шоста статті 15 Закону)	3 дня опублікування постанови Центральної виборчої комісії про їх призначення (з 10 жовтня 2002 року)	Центральна виборча комісія	
2.	Висування, самовисування кандидатів у народні депутати України (частина шоста статті 40, частина третя статті 83, частина п'ята статті 84 Закону)	Початок – наступного дня після опублікування постанови Центральної виборчої комісії про призначення проміжних виборів народного депутата України, закінчення – за 40 днів до дня виборів (з 11 жовтня до 28 жовтня 2002 року (включно))	Політична партія, виборчий блок політичних партій, обласний осередок (організація) партії, осередки (організації) партій, що входять до виборчого блоку політичних партій, громадянин України	
3.	Повідомлення у письмовій формі Центральної виборчої комісії про час і місце проведення з'їзду (зборів, конференції) політичної партії або міжпартійного з'їзду (зборів, конференції) політичних партій, що входять до виборчого блоку політичних партій з метою висування кандидатів у народні депутати України (частина дев'ята статті 40 Закону)	Не пізніше як за два дні до дня проведення з'їзду (зборів, конференції)	Керівник політичної партії, керівники політичних партій, що входять до виборчого блоку політичних партій	
4.	Затвердження розподілу коштів та середніх норм видатків виборчих комісій. Затвердження кошторису видатків Центральної виборчої комісії (частина третя, п'ята статті 33 Закону)	У п'ятиденний строк з дня опублікування постанови Центральної виборчої комісії про призначення проміжних виборів народного депутата України (не пізніше 14 жовтня 2002 року)	Центральна виборча комісія	
5.	Внесення до Центральної виборчої комісії подань політичних партій (виборчих блоків політичних партій) – суб'єктів виборчого процесу останніх виборів народних депутатів України до складу окружної виборчої комісії (частина третя статті 84 Закону)	Не пізніше як за 53 дні до дня виборів (не пізніше 15 жовтня 2002 року)	Центральні керівні органи політичних партій, виборчих блоків політичних партій	
6.	Утворення окружної виборчої комісії (частина третя статті 84 Закону)	Не пізніше як за 50 днів до дня виборів (не пізніше 18 жовтня 2002 року)	Центральна виборча комісія	
7.	Проведення першого засідання окружної виборчої комісії (частина третя статті 25 Закону)	Не пізніше як на третій робочий день після дня утворення окружної виборчої комісії (не пізніше 21 жовтня 2002 року)	Голова окружної виборчої комісії	
8.	Оприлюднення в засобах масової інформації у регіоні рішення про утворення окружної виборчої комісії (частина восьма статті 20 Закону)	Не пізніше як на п'ятий день з дня прийняття рішення	Центральна виборча комісія	
9.	Складання єдиного кошторису видатків для підготовки і проведення проміжних виборів народного депутата України із включенням до нього видатків окружної виборчої комісії та видатків для потреб дільничних виборчих комісій одномандатного виборчого округу (частина шоста статті 33 Закону)	У десятиденний строк з дня утворення окружної виборчої комісії (не пізніше 28 жовтня 2002 року)	Окружна виборча комісія	
10.	Подання документів до окружної виборчої комісії, у тому числі і повторне, для реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі (частина шоста статті 84 Закону)	Закінчується за 30 днів до дня виборів (не пізніше 24 години 7 листопада 2002 року)	Особи, висунуті кандидатами у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі	
11.	Друкування в місцевих газетах та транслювання по місцевому радіо і телебаченню двічі на тиждень тексту роз'яснення щодо заборони надання грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей		Починаючи за 30 днів до дня виборів (з 8 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія, редакції місцевих газет, місцеві телерадіоорганізації
12.	Прийняття рішення про реєстрацію кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі або про відмову в його реєстрації (частина п'ята статті 46, частина шоста статті 84 Закону)		Не пізніше як на п'ятий день з дня прийняття заяви Закінчується за 25 днів до дня виборів (не пізніше 12 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія
13.	Видача посвідчення кандидату в народні депутати України, зареєстрованому в одномандатному виборчому окрузі (частина сьома статті 46 Закону)		У триденний строк з дня прийняття рішення про реєстрацію	Окружна виборча комісія
14.	Подання до Центральної виборчої комісії списку кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі (частина восьма статті 46 Закону)		Після закінчення реєстрації кандидатів у народні депутати України	Окружна виборча комісія
15.	Оприлюднення в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" за поданням окружних виборчих комісій списку кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі (частина восьма статті 46 Закону)		У п'ятиденний строк після закінчення реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія
16.	Подання до окружної виборчої комісії заяв про реєстрацію довірених осіб кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі (частина четверта статті 58 Закону)		Після реєстрації кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
17.	Реєстрація довірених осіб кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі, та видача їм посвідчень (частина четверта статті 58 Закону)		Протягом трьох днів після подання заяви	Окружна виборча комісія
18.	Затвердження форми виборчого бюлетеня для голосування в одномандатному виборчому окрузі (частина п'ята статті 83 Закону)		Не пізніше як за 24 дні до дня проведення проміжних виборів (не пізніше 13 листопада 2002 року)	Центральна виборча комісія
19.	Відкриття рахунка виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі (частина перша статті 34, частина сьома статті 84 Закону)		Не пізніше як за 24 дні до дня виборів (не пізніше 13 листопада 2002 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
20.	Повідомлення про відкриття рахунка та реквізити виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі, окружній виборчій комісії (частина шоста статті 34 Закону)		Не пізніше наступного робочого дня після дня відкриття рахунка	Установа банку
21.	Опублікування інформації про відкриття рахунків виборчих фондів та їх реквізити в одному з державних або комунальних місцевих друкованих засобах масової інформації за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів (частина сьома статі 34 Закону)		Після закінчення строку, встановленого для відкриття рахунка виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія
22.	Проведення жеребкування щодо дати і часу виходу в ефір за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, передвиборних агітаційних теле-, радіопрограм кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі (частина сьома статті 54 Закону)		Не пізніше 13 листопада 2002 року	Окружна виборча комісія

ПОЛІТИКА

23.	Проведення жеребкування щодо черговості друкування у місцевих державних чи комунальних засобах масової інформації за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, передвиборних програм кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі <i>(частина третя статті 55 Закону)</i>	Не пізніше 13 листопада 2002 року	Окружна виборча комісія	35	Утворення дільничних виборчих комісій <i>(стаття 21, частина четверта статті 84 Закону)</i>	Не пізніш як за 12 днів до дня виборів (не пізніше 25 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія
24.	Оприлюднення результатів жеребкування щодо надання кандидатам у народні депутати України, зареєстрованим в одномандатному виборчому окрузі, ефірного часу для проведення передвиборної агітації та друкування передвиборних програм за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, у місцевих державних чи комунальних засобах масової інформації <i>(частина восьма статті 54 та частина четверта статті 55 Закону)</i>	Невідкладно після затвердження результатів жеребкування	Окружна виборча комісія	36	Скликання першого засідання дільничної виборчої комісії <i>(частина третя статті 25 Закону)</i>	Не пізніш як на третій робочий день після дня утворення дільничної виборчої комісії	Голова дільничної виборчої комісії
25.	Відведення місць та обладнання стендів, дошок оголошень у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації <i>(частина 8 статті 52 Закону)</i>	Не пізніш як за 24 дні до дня виборів (не пізніше 13 листопада 2002 року)	Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування	37	Передача бланків відкріплювальних посвідчень дільничним виборчим комісіям <i>(частина шоста статті 31 Закону)</i>	Невідкладно після утворення дільничних виборчих комісій	Окружна виборча комісія
26.	Проведення передвиборної агітації <i>(частина друга статті 50, частина сьома статті 84 Закону)</i>	Початок – за 24 дні до дня виборів, закінчення – о 24 годині останньої п'ятниці перед днем виборів (з 13 листопада до 24 години 6 грудня 2002 року)	Суб'єкти виборчого процесу, за винятком органів та осіб, зазначених у частині першій статті 56 Закону	38	Видача виборцю відкріплювального посвідчення у разі його звернення до дільничної виборчої комісії із заявою про виключення його зі списку виборців <i>(частина четверта статті 31 Закону)</i>	Після подання заяви виборця (не пізніше 7 грудня 2002 року)	Дільничні виборчі комісії
27.	Затвердження тексту виборчого бюлетеня для голосування в одномандатному виборчому окрузі <i>(частина п'ята статті 83 Закону)</i>	Не пізніш як за 20 днів до дня виборів (не пізніше 17 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія	39	Оприлюднення в друкованих засобах масової інформації або, при неможливості, в інший спосіб рішення про утворення дільничних виборчих комісій <i>(частина тринадцята статті 21 Закону)</i>	Не пізніш як на третій день з дня утворення дільничних виборчих комісій	Окружна виборча комісія
28.	Утворення виборчих дільниць <i>(частина друга статті 84 Закону)</i>	Не пізніш як за 19 днів до дня виборів (не пізніше 18 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія	40	Подання до Центральної виборчої комісії пропозицій щодо реєстрації офіційних спостерігачів від іноземних держав, міжнародних організацій <i>(частина перша статті 61 Закону)</i>	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 27 листопада 2002 року)	Іноземні держави та міжнародні організації безпосередньо або через Міністерство закордонних справ України
29.	Оприлюднення у друкованих засобах масової інформації або, при неможливості, в інший спосіб рішення про утворення виборчих дільниць із зазначенням їх номерів, меж, місцезнаходження відповідних дільничних виборчих комісій <i>(частина восьма статті 17 Закону)</i>	Не пізніш як на п'ятий день після дня прийняття рішення	Окружна виборча комісія	41	Подання до окружної виборчої комісії по одному примірнику кожного друкованого матеріалу передвиборної агітації, виготовленого за рахунок коштів виборчого фонду та із застосуванням майна, що їм належить <i>(частина шоста статті 52 Закону)</i>	Не пізніш як за 7 днів з дня виготовлення друкованого матеріалу передвиборної агітації	Кандидати у народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
30.	Реалізація права на звернення до окружної виборчої комісії політичної партії, виборчого блоку політичних партій, які висунули кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі, про скасування рішення щодо реєстрації кандидата в народні депутати України <i>(пункт 2 частини третьої статті 49 Закону)</i>	Не пізніш як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 22 листопада 2002 року)	Політичні партії, виборчі блоки політичних партій	42	Складання списків виборців, їх уточнення та передача дільничним виборчим комісіям <i>(частина дев'ята статті 84 Закону)</i>	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 27 листопада 2002 року)	Виконавчі органи сільських, селищних, міських (у містах, де немає районних у місті рад), районних у містах рад або органи (посадові особи), які відповідно до закону здійснюють їх повноваження
31.	Виготовлення інформаційних плакатів кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі, за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів <i>(частина третя статті 52, частина восьма статті 84 Закону)</i>	Не пізніш як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 22 листопада 2002 року)	Окружна виборча комісія	43	Забезпечення виготовлення в централізованому порядку виборчих бюлетенів <i>(частина перша статті 63 Закону)</i>	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 27 листопада 2002 року)	Центральна виборча комісія
32.	Передача на виборчі дільниці інформаційних плакатів кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі <i>(частина четверта статті 52 Закону)</i>	Невідкладно після їх виготовлення	Окружна виборча комісія	44	Повідомлення виборців про час і місце голосування <i>(частина друга статті 66 Закону)</i>	Не пізніш як за 10 днів до дня проведення голосування (не пізніше 27 листопада 2002 року)	Дільничні виборчі комісії
33.	Внесення до окружної виборчої комісії подань щодо осіб для включення їх до складу конкретних дільничних виборчих комісій із зазначенням конкретних осіб на посаду голови, заступника голови і секретаря комісії та заяв зазначених осіб про їх згоду на участь у роботі комісії <i>(стаття 21, частина четверта статті 84 Закону)</i>	Не пізніше як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 22 листопада 2002 року)	Районні, міські (міськрайонні) чи вищого рівня осередки (організації) політичних партій (осередки (організації) політичних партій, що входять до виборчого блоку політичних партій) – суб'єктів виборчого процесу, кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі	45	Прийняття рішення щодо реєстрації офіційних спостерігачів від іноземних держав, міжнародних організацій <i>(частина друга статті 61 Закону)</i>	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 2 грудня 2002 року)	Центральна виборча комісія
34.	Заборона поширювати інформацію про результати опитувань громадської думки щодо кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі <i>(частина чотирнадцята статті 56 Закону)</i>	Протягом останніх 15 днів перед днем виборів (з 23 листопада 2002 року)	Засоби масової інформації усіх форм власності	46	Складання списків виборців на виборчих дільницях, утворених у стаціонарних лікувальних закладах, установах кримінально-виконавчої системи та в інших місцях тимчасового перебування виборців з обмеженими можливостями пересування, а також на виборчих дільницях, утворених відповідно до частини четвертої статті 17 Закону на територіях військових частин (формувань) <i>(частина десята статті 84 Закону)</i>	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 2 грудня 2002 року)	Відповідні дільничні виборчі комісії
				47	Внесення до окружної виборчої комісії подання про реєстрацію офіційних спостерігачів від кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі <i>(частина четверта статті 60 Закону)</i>	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 2 грудня 2002 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
				48	Утворення у виняткових випадках виборчих дільниць та дільничних виборчих комісій <i>(частина сьома статті 17, частина дванадцята статті 21 Закону)</i>	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 2 грудня 2002 року)	Центральна виборча комісія
				49	Складання списку виборців у разі утворення виборчої дільниці у винятковому випадку <i>(частина шоста статті 30 Закону)</i>	Не пізніш як за 4 дні до дня виборів (не пізніше 3 грудня 2002 року)	Дільнична виборча комісії
				50	Передача списку виборців для загального ознайомлення на виборчій дільниці, утвореній у винятковому випадку <i>(частина перша статті 31 Закону)</i>	Не пізніш як за 3 дні до дня виборів (не пізніше 4 грудня 2002 року)	Дільнична виборча комісія
				51	Приймання виборчих бюлетенів від Центральної виборчої комісії на засіданні окружної виборчої комісії <i>(частина перша статті 64 Закону)</i>	Після отримання виборчих бюлетенів Центральною виборчою комісією від підприємства-виготовлювача	Окружна виборча комісія

52	Передача виборчих бюлетенів дільничним виборчим комісіям (частина друга статті 64 Закону)	Не раніш як за 3 дні до дня виборів (не раніше 5 грудня 2002 року)	Окружна виборча комісія	67	Подання особою, обраною народним депутатом України, до Центральної виборчої комісії документа про її звільнення з роботи (посади), несумісної з депутатським мандатом, та (або) копії зареєстрованої заяви про припинення дії іншого представницького мандата, поданої до відповідної ради (частина перша статті 79 Закону)	Не пізніш як на двадцятий день з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі	Особа, обрана народним депутатом України
53	Оприлюднення рішень про утворення виборчих дільниць у виняткових випадках (частина восьма статті 17 Закону)	Не пізніш як за 2 дні до дня виборів (не пізніше 5 грудня 2002 року)	Центральна виборча комісія	68	Прийняття рішення про реєстрацію обраного народного депутата України (частина третя статті 79 Закону)	При отриманні від особи, обраної народним депутатом України, документа про її звільнення з роботи (посади), несумісної з депутатським мандатом, та (або) копії зареєстрованої заяви про припинення дії іншого представницького мандата, поданої до відповідної ради	Центральна виборча комісія
54	Зняття передвиборних агітаційних матеріалів, що розміщувалися на території населених пунктів одномандатного виборчого округу (частина вісімнадцята статті 56 Закону)	3 24 години 6 грудня 2002 року	Відповідні служби місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування	69	Видача особі, зареєстрованій народним депутатом України, тимчасового посвідчення народного депутата України (частина шоста статті 79 Закону)	Не пізніш як на сьомий день з дня реєстрації особи народним депутатом України	Центральна виборча комісія
55	Припинення витрачання коштів з рахунку виборчого фонду (частина восьма статті 34 Закону)	За день до дня виборів (з 7 грудня 2002 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі	70	Видача посвідчення народного депутата України (частина перша статті 80 Закону)	Не пізніш як на сьомий день після складення народним депутатом України присяги народного депутата України	Центральна виборча комісія
56	Реалізація права виборця на подання письмової заяви до дільничної виборчої комісії з проханням забезпечити йому голосування за межами приміщення для голосування (частина перша статті 67 Закону)	Не пізніш як за 12 годин до початку голосування (не пізніше 20 години 7 грудня 2002 року)	Виборці	71	Передача виборчої та іншої документації до відповідних державних архівних установ (частина перша статті 86 Закону)	Після офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія, окружна виборча комісія
57	Проведення голосування (частина перша статті 66 Закону)	З восьмої до двадцятої години 8 грудня 2002 року	Дільничні виборчі комісії	72	Припинення повноважень виборчих комісій (частина перша статті 27 Закону)	Через десять днів після офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі	Окружна та дільничні виборчі комісії
58	Підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці (частина друга статті 68 Закону)	Відразу після закінчення голосування (після двадцятої години 8 грудня 2002 року)	Дільничні виборчі комісії	В.СПІВАК, в.о. секретаря Центральної виборчої комісії.			
59	Доставка до окружної виборчої комісії пакетів з протоколами дільничної виборчої комісії про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці, виборчими бюлетенями, контрольними талонами і предметами, списками виборців, а також, за наявності, окремими думками членів виборчої комісії, викладеними у письмовій формі, актами, заявами, скаргами та рішеннями, прийнятими дільничною виборчою комісією (частина десята статті 69, частина перша статті 71 Закону)	Невідкладно після закінчення засідання дільничної виборчої комісії, на якому здійснювався підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці	Голова або заступник голови та інші два члени дільничної виборчої комісії, які повинні бути представниками різних політичних партій, виборчих блоків політичних партій, у супроводі працівника органів внутрішніх справ				
60	Встановлення підсумків голосування в одномандатному виборчому окрузі (частина друга статті 74 Закону)	Невідкладно після прийняття і розгляду протоколів дільничних виборчих комісій про підрахунок голосів виборців на виборчих дільницях одномандатного виборчого округу	Окружна виборча комісія				
61	Встановлення результатів проміжних виборів в одномандатному виборчому окрузі (частина дев'ята статті 74 Закону)	Після складання протоколу окружної виборчої комісії про підсумки голосування виборців в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія				
62	Надсилання до Центральної виборчої комісії рішення про результати проміжних виборів в одномандатному виборчому окрузі разом з документами, зазначеними в частині сьомій статті 74 Закону (частина одинадцята статті 74 Закону)	Невідкладно після прийняття рішення	Окружна виборча комісія				
63	Подання до окружної виборчої комісії фінансового звіту про надходження та використання коштів виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі (частина четверта статті 35 Закону)	Не пізніш як на п'ятий день після дня виборів (не пізніше 13 грудня 2002 року)	Розпорядник виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі				
64	Офіційне оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" (частина перша статті 78 Закону)	Не пізніш як на п'ятий день з дня встановлення результатів проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія				
65	Перерахування у безспірному порядку до Державного бюджету України коштів виборчого фонду, не використаних кандидатом у народні депутати України, зареєстрованим в одномандатному виборчому окрузі (частина тринадцята статті 36 Закону)	У триденний строк з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі або рішення про визнання виборів у цьому окрузі недійсними	Установа банку				
66	Подання до Центральної виборчої комісії фінансового звіту про надходження та використання коштів Державного бюджету України на підготовку і проведення проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі (частина дев'ята статті 33 Закону)	У десятиденний строк з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 8 грудня 2002 року в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія				

Подекуди бажане видається за дійсне

(Початок на 1-й стор.).

Володимир Литвин подякував співбесідникам за велику роботу, спрямовану на те, «щоб Україна швидше підтягувалася до європейських стандартів», передовсім у частині, яка стосується національного законодавства. Анне Северинсен, у свою чергу, наголосила на важливості виконання Києвом узятих на себе зобов'язань. Мету свого візиту вона

сформулювала так: «Ми приїхали, щоб порушити питання про майбутні вибори (президентські. — «ГУ») і свободу преси в Україні». Як розповіла Анне Северинсен, чутки про поширення в Україні цензури дійшли й до Страсбурга.

Вочевидь, нині ПАРЄ має сумніви з приводу чіткого виконання Україною своїх обов'язків. «Не тою» здається Раді Європи й реакція україн-

ської влади на вересневі акції протесту. «Наслідки антипрезидентських виступів ще раз продемонстрували, що з березня минулого року стосовно однієї з головних вимог демократії — права народу на свободу волевиявлення жодних позитивних змін у країні не відбулося», — заявила Анне Северинсен кілька днів тому в Копенгагені.

Делегація Парламентської асамблеї Ради Єв-

ропи перебуватиме в Києві до 16 жовтня. В понеділок доповідачі ПАРЄ зустрілися з головою тимчасової спеціальної слідчої комісії ВР народним депутатом України Григорієм Омельченком, представниками парламентської опозиції, а також уповноваженими представниками депутатських фракцій та груп, які входять до парламентської більшості.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Лужков запалює вогні

Дні культури Москви відбулися в Києві. Одіозного мера Москви обіграли й обласкали любов'ю, попри його неодноразові неприємні висловлювання в минулому на кшталт: «Україна одразу попре в НАТО», «На Україні Росію бояться, як вогню, бо вони вкрали в нас територію», «Ратифікувавши договір з Україною, Держдума зрадила Севастополь — споконвіку російське місто», «Фі-

ліал МДУ в Севастополі — добрий і раціональний баланс, який нам потрібний»... Ще минулого літа ЗМІ називали Лужкова «персоною нон грата в Україні». Але часи змінюються, і Президент України Леонід Кучма нинішньої суботи обговорив з Юрієм Лужковим питання міжрегіональної співпраці, активізації політичного діалогу між українською та російськими столицями, проблеми

економічної і торговельної взаємодії.

Лужков приїхав не з порожніми руками — подарував Леоніду Даниловичу символічний колаж історичних місць Москви. На зустрічі в адміністрації були присутні посли України та Росії, мер Києва Олександр Омельченко. Потім усі разом насолоджувалися чудовим концертом у палаці «Україна». Причому Президент України, на відміну від Черномірдіна, який зая-

вив, що вміє тільки говорити, заспівав дуєтом з Кобзоном. Воїстину, часом краще співати, ніж говорити...

І останнє. Як повідомив «ГУ» прес-секретар Олександра Омельченка Василь Метерчук, мер Києва був востаннє в Москві 12 листопада минулого року на відкритті Днів Києва. При цьому зустрічі з Володимиром Путіним у програмі візиту заплановано не було.

Яна СТАДІЛЬНА.

Пекло в раю

(Початок на 1-й стор.).

Поки що лідер ісламістів Індонезії Абу-Бакар Баасір відкинув усі звинувачення, висунені проти мусульман Індонезії та проти нього особисто. Баасір також повідомив журналістам: «дуже вірогідно», що теракт організували США. Адже він — просто подарунок для адміністрації Буша.

США та ще кілька держав стверджують, що Абу-Бакар Баасір пов'язаний з «Аль-Каїдою», однак влада Індонезії відмовляється вживати якихось заходів, заявляючи, що проти нього немає жодних доказів. Генсек ООН Кофі Аннан виступив із осудом вилазки терористів на Балі. Він «був шокований» повідомленнями про події і закликав усі країни «об'єднати-

ся для боротьби з тероризмом та захисту прав людини». Втім, Вашингтон і Лондон дадуть Раді Безпеки ООН ще один шанс об'єднатися в боротьбі. Поки що — проти Іраку.

А туристи залишають країну, побоюючися нових вибухів. Балі вважають чудовим місцем для відпочинку — раєм, де літо цілий рік. Як удалося дізнатися в Києві, тур на тиждень коштує від 1200 дол. Цікаво, що турагентства, які продавали тури на Балі, а їх в Україні із шість, сказали нам телефоном, що з учора «вже не працюють за цим напрямком»... Як повідомили в МЗС України, «наших громадян в епіцентрі трагедії, на щастя, не було».

Яна ОСАДЧА, Тетяна ПАСОВА.

Фото АП.

В очікуванні дива

Склад нового, правда, майже що старого, уряду остаточно буде представлено через тиждень на першому пленарному засіданні Бундестагу. І хоча за кандидатуру нового канцлера ще теж треба буде проголосувати парламенту, однак і так зрозуміло, що формуватиме уряд Німеччини Герхард Шрьодер. Адже очолювана ним Соціал-демократична партія перемогла на виборах у блоці з «зеленими», які набрали більше голосів, аніж торік. Отож і стільці в новому кабінеті доведеться децю пересунути, бо зміцнілі партнери соціал-демократів вимагають тепер більше портфелів в уряді. Що й кому там перепало, стане відомо завтра, після оприлюднення коаліційного договору.

Який же базис створили собі «червоно-зелені», котрі знову перемогли на виборах? Оздоровлення економіки, що передбачалося, як стверджують у своїх аналізах експерти Дойче банку та інші відомі фінансисти Німеччини, в найближчі півроку не відбудеться, країну чекає новий економічний спад. Акції найбільших фінансових інститутів і промислових компаній і далі падають. Доходи платників податків і промислових підприємств найближчим часом навряд чи зростуть, рамкові умови для інвестицій мізерні, безробіття не зменшується. З'являються де-

далі нові повідомлення про банкрутства. Споживача придушено цінами, що постійно зростають.

Такі наслідки нового німецького соціалізму, прийомми якого багато років активно й успішно застосовували соціал-демократи. Доти, доки соціально-економічні пріоритети не змістилися в бік державного регулювання та механізму перерозподілу суспільних благ, у результаті чого було втрачено живий зв'язок між економікою і політикою. Про це яскраво свідчить хоча б приклад німецького «Телекому», контрольний пакет ак-

цій якого належить державі, котра брала участь у його господарській діяльності часто-густо наказами, що призвело до найплачевніших наслідків: у «Телекому» багатомільярдні борги, а його акціонери втратили всі вкладені в акції гроші...

То що вживе новий уряд? А в нього залишається тільки один вихід: здійснити глибокі структурні реформи. Але, як стало відомо, поки що Герхард Шрьодер зупинився на старому випробуваному способі — кадрових перестановках. Намагаючись завести потужніший двигун німецької економіки, він уже провів зміни в уряді, передусім об'єднавши два відомства — економіки та праці і створивши суперміністерство. Очевидно, канцлер таким маневром намагається вбити двох зайців одразу — розкрутити економіку і поліпшити ситуацію на ринку праці. На реформування економіки виділено 4 млрд. євро, на за-

ходи з ліквідації безробіття — 3 млрд.

Але найважчі випробування чекають на Шрьодера все-таки у сфері фінансової політики. Від його ж таки уряду йому дісталось 20 млрд. євро державного боргу, і фахівці стверджують, що спостерігається тенденція до його зростання. Крім того, в бюджеті на наступний рік уже утворилася дірка в 10 млрд. євро. Тому міністр фінансів Ганс Айхель пропонує урізати бюджети міністерств і відомств саме на таку суму.

Відомство економіки знову апелює до промисловців, закликаючи їх ужити заходів, спрямованих на економію. Проте позиція промислових союзів уже давно відома. Вони пропонують спростити податкове законодавство, зменшивши навантаження на середній клас, великі фірми та пересічних громадян. Але це також і програмні вимоги опозиції, що не влаштовує правлячу коаліцію.

Валентина ПИСАНЬКА. Франкфурт-на-Майні.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Вашингтон

США відкинули пропозицію Іраку

Вашингтон назвав «словесними іграми» останню іракську пропозицію про повернення інспекторів ООН і наполягає на застосуванні військової сили.

■ Лондон

Белфастом керуватимуть напряду

Велика Британія запровадила в Північній Ірландії пряме правління. Рішення про це прийнято через політичну кризу, пов'язану із звинуваченнями однієї з провідних північноірландських партій у шпигунстві на користь терористів ІРА.

■ Каракас

Венесуельці підтримали президента

Тисячі мешканців Каракаса вийшли на вулиці, щоб підтримати президента країни Уго Чавеса. Демонстранти вітали рішення глави держави, який відкинув висунутий йому опозицією ультиматум.

■ Ісламабад

У Кашмірі відбувся фарс?

Президент Пакистану Первез Мушараф назвав вибори в Кашмірі фарсом. Він заявив, що явка виборців була набагато менша від 45%, заявлених індійською владою, і становила близько 10%.

■ Афіни

Мером Афін може вперше стати жінка

За даними опитувань, у боротьбі за посаду мера столиці Греції лідирує Дора Бакоянні, дочка експрем'єра країни Костаса Мітсоакіса. В разі перемоги вона стане першим мером-жінкою в історії Греції.

■ Віфлеєм

Знищено ще одного бойовика

Унаслідок вибуху в телефонній будці у Віфлеємі вбито палестинського бойовика. Він був членом могутнього палестинського клану Абаятів.

■ Бухарест

Вандалізм

у єврейському театрі

Будинок одного з єврейських театрів Бухареста за минулі вихідні було розмальовано нацистськими гаслами і свастиками. «Цей фашистський злочин ми просто зобов'язані розкрити», — заявив міністр культури Румунії Разван Теодореску.

■ Белград

Вибори не відбулися

У Сербії в другому турі президентських виборів на виборчі дільниці прийшло лише 45,5% громадян республіки, які мають право голосу. За сербськими законами, якщо голосувати прийшло менш як 50% виборців, вибори визнають такими, що не відбулися.

На знімку: президент Югославії Воїслав Коштуница на виборчій дільниці.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформгентств. ▼

«Гей, там далеко, на Волині,

ДО 60-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Перший загін Української Повстанської Армії організовано у жовтні 1942 року на Поліссі — у Костопільському районі військовим референтом крайового проводу ОУН на Північно-Західних землях, організатором вишкільного полку імені Холодного Яру в Рівному ще влітку 1941 року «Остапом» (справжнє ім'я та прізвище Сергій Качинський) — сином православного священика, родом з Острозьця, старшиною польської армії. Цей матеріал підготовлено за спогадами очевидців, що дає можливість не ідеалізувати всі дії ОУН та УПА, а розповісти без прикрас про те, як вони діяли на території нашого Костопільського району.

Ще з часів Польщі підпілля ОУН містилося на хуторі Пеньки (Борівка). Усі зв'язки стікалися до помешкання Мальованих. Бечальські хутори теж були своєрідним ядром національної боротьби у Костопільському районі, їх іменували тереном «Іскра». Звідси розбігалися всі підпільні

шляхи у різні куточки Полісся. Ці хутори більшовики знесли аж у 1956 році, але для історії українського повстанського руху вони відіграли дуже важливу роль.

Сергій Качинський («Остап») загинув у березні 1943 року в бою з фашистами, коли повстанці брали Оржівський

тартак. Щоправда, там стояли власівці. Повстанці в цьому бою знищили шістдесят ворогів, забрали багато зброї й амуніції. Після загибелі Сергія Качинського командування приймає Дмитро Клячківський, який мав псевдо «Клим Савур» та «Охрім». На цей період припадає утворення нових сотень Дороша, Крука і Гонти, повстанці приймають нове поповнення, а відтак сотні перетворюються в курені. Тому виникає необхідність сформувати більше військове об'єднання, яке в жовтні 1942 року приймає офіційну назву УПА, а згодом «УПА-Північ». Головним командиром його стає крайовий провідник ОУН на Північно-

Західних Українських землях «Клим Савур-Охрім». Головний штаб УПА розміщувався в невеличкому поліському селі Гутвин, згодом знищеному більшовиками. За спогадами очевидців, Савуру було тридцять п'ять, ходив він у постолах і поліській свитці, і той, хто не знав його в лице, не зміг би розпізнати у ньому полковника УПА — правої руки генерала Шухевича.

— Першим наказом головнокомандувача «УПА-Північ» «Клима Савура» було перейменування вояків УПА у козаків, — згадує мешканець села Головин Савелій Григорович Грипіч. — З наказу командувача в повстанському війську були введені молитви.

Вранці молилися: «Боже Великий, Творче Всесильний, на нашу рідну землю споглянь, ми були вірні твоєму завіту, вислухай нині наших благань. Нарід у кайданах, край у руїні, навіть молитись ворог не дасть. Боже Великий, дай Україні силу і славу, волю і владу». Вечірня молитва звучала так: «Боже, вислухай благання, не дай загинути в ярмі, сил зішли Україні, щастя і долю дай їй».

А тепер передісторія утворення УПА в нашому районі. Коли 30 червня 1941 року в Львові було проголошено самостійність України, то в Костополі та селах району почали організовувати військові формування — Січі. Скажімо, у Косто-

полі з добровольців організував Поліську Січ петлюрівський полковник Лиходько. Але, на жаль, це українське війсьсько проіснувало недовго: після арешту українського уряду в Львові частину його фашисти вивезли в неволю до Німеччини, частину перевели у шуцмани, але більшість вояків пішли у ліс. До таких перших формувань належить і бойвка Бури, яка швидко перетворилася на курінь, яким командував курінний Острий — дуже важний провідник. Практично його курінь контролював ситуацію у всьому Пригоринні Костопільського району — не давав спокою фашистам. Курінний Острий

«Молода Є два варіанти роману: інший — такий,

Одне з меморіальних місць Краснодона — пам'ятник «Клятва».

Вислів «У кожного часу свої герої» навряд чи можна засотувати до підпільної організації «Молода гвардія», що діяла в Краснодоні в роки Великої Вітчизняної війни. Навіть незважаючи на те, що історія країни переглядається, відкриваючи нові імена, обставини, дати і символи.

Прийшов ворог, і молодь взяла в руки зброю

Наприкінці вересня «Молодій гвардії» минуло 60 років. До цієї дати була прикута увага не тільки істориків і краєзнавців, які відновили свій професійний інтерес до майже забутої теми радянського патріотизму, а й політиків, схильних вважати, що повернення до героїв колишнього режиму є не що інше, як криза нинішньої влади. Було б смішно стверджувати, що без «Молодої гвардії» радянський народ навряд чи здобув би перемогу в тій суворій війні, що тривала майже п'ять років. Але йдеться не про матеріальний внесок у перемогу, а про унікальність підпілля, створеного самою молоддю. Подібної такої організації, що діяла б на окупованій території, ні в

СРСР, ні в країнах Європи не було.

На думку директора музею «Молода гвардія» в Краснодоні Олександра Никитенка, який на цій посаді перебуває понад тридцять років, унікальність комсомольського підпілля пояснюється двома важливими чинниками.

— По-перше, — каже він, — молодіжне підпілля, що налічувало майже 100 осіб, народилося в невеликому місті з двадцятитисячним населенням. Іншого такого прикладу історія не має. По-друге, майже всі молодогвардійці загинули. Але не як жертви і мученики, а як борці. Заради справедливості треба сказати, що славу в усьому світі «Молодій гвардії» приніс, звичайно ж, Олександр Фадєєв, який написав по гарячих слідах свій однойменний роман. Ставлення до цієї книги сьогодні зовсім інше, ніж раніше. Мені часто ставлять пряме запитання, не позбавлене іронії: «Якби не

Фадєєв, хто знав би про ваше краснодонське підпілля?». Частка правди в цьому є. 14 лютого 1942 року Краснодон було визволено, а 16 лютого, вже через два дні, в дивізійній газеті з'явилася публікація про «Молоду гвардію» з багатьма фотографіями військового кореспондента Яблонського, спогади рідних молодогвардійців, які загинули, і жителів міста. Тільки після цього про комсомольське підпілля дізналися в ЦК партії і комсомолу, проявили до нього інтерес. Тоді Фадєєв і отримав завдання. З другого боку, не можна не визнати, що цей твір відіграв свою роль у вихованні підрастаючого покоління. Сьогодні мова йде про те, щоб роман Фадєєва знову внести до шкільної програми навчання.

Вважаю це правильним рішенням. Я читав обидва варіанти роману і, як історик, скажу, що перший — кращий для вивчення. Він документальний, наближений до реального життя. Фадєєв написав, як було насправді: прийшов ворог, і молодь взяла в руки зброю. Тут не акцентується увага на партійному керівництві. Словосполучення «партійно-комсомольська організація «Молода гвардія» з'явилася 1982 року й було волонтаристськи нав'язане нам з боку ЦК КПРС. Я ще тоді заперечував проти такої назви, доводив, що комсомольська організація не була створена комуністами, вона народилася стихійно, з ініціативи самої молоді, про що свідчили документи. Партійне підпілля створювалося окремо. Для цієї роботи в окупованому Краснодоні були залишені комуністи Бараков, Лютиков, Демченко й інші. Але мені докоряли в тому, що я неправильно розумію партійне керівництво і з цього приводу у мене були всілякі неприємності.

Сьогодні ми відкри-

ли буквально всі архіви. Документи стверджують, що «Молода гвардія» була бойовою і молодіжною організацією. Зокрема, це стверджують протоколи допитів фашистських поліцейських, які брали особисту участь у розстрілах молодогвардійців. Робота з архівними документами допомогла уточнити деякі дати, прізвища, по батькові членів організації. Наприклад, тривалий час ми не могли зрозуміти, як же по батькові Василя Борисова? В одному випадку він Мефодійович, в іншому — Прокопович. Тільки недавно встановили, що мова йде про двох різних юнаків, які входили до складу організації.

Сергій Тюленін — не родич генерала...

Вимагало дослідження і прізвище Сергія Тюленіна. Свого часу з'явилася версія, що прізвище Сергія має інше закінчення — Тюленев. Не виключаю, що плутанину могли внести близькі родичі Сергія. Мати, наприклад. Вона нібито знайшла родинний зв'язок між Сергієм і широко відомим і досить популярним генералом Тюленевим. Не думаю, що так було насправді. Спираючись на документи, вважаю, що прізвище Сергія було все-таки Тюленін. У газеті «Соціалістична бать-

ківщина» за 1939 рік є одна маленька замітка. Називається вона цікаво — «То ж чому мене вважають невинуватим?». І внизу — підпис: «Сергій Тюленін».

Два комісари

Довкола імені комісара «Молодої гвардії» Олега Кошового ходить багато всіяких легенд і вигадок. Основні з них дві. Кажуть, що Кошовий зовсім не був комісаром і що якимсь дивом йому вдалося залишитися в живих. Нібито серед розстріляних у Гримучому лісі його тіло не знайшли, нібито в останні свої роки Олег Кошовий жив за кордоном і таке інше. Називаються навіть три могили, де вже за радянських часів поховано Кошового. Одна з них нібито в Нью-Джерсі. Мало того, є навіть люди, що побували на тій могилі комісара. З допомогою документів жодна з наведених версій не підтверджується.

Ось свідчення колишнього начальника німецьких жандармів Отто Дрейца: «... Пролунали постріли, і група молодих людей, серед яких був Кошовий, упала. Я підійшов, побачив, що Кошовий ще живий, дістав пістолет і двічі вистрілював йому в голову». Мати Кошового Олена Миколаївна і сестри Іванові засвідчили, що впізнали тіло Олега, коли його

ховали в братській могилі. Щодо легенди, якою стверджувалося, нібито Олег залишився живий, історія її появи досить цікава. Втім, наступна розповідь — поки що теж версія.

Як відомо, роль комісара Олега Кошового в художньому фільмі Сергія Герасимова «Молода гвардія» зіграв артист Іванов. Під час зйомок він дуже здружився з матір'ю свого героя. Олена Миколаївна також ставилася до нього з особливою теплотою. Іванов привселюдно називав її «дорога мамо», часто провідував Кошову в Краснодоні і після того, як фільм вийшов на екран. 1976 року Іванов приїхав на похорон Олени Миколаївни і в своєму прощальному слові в присутності великої аудиторії звернувся до покійної, як і за її життя — «дорога мамо». Багато хто це чув, і пішла в народі чутка, що на похоронах Кошової був присутній син.

Тема комісарства Кошового складна, тому що побудована на конфліктності. Річ у тім, що тривалий час існувало протистояння між матерями Кошового і Третьякевича. Обидві відстоювали історичну роль своїх синів як комісарів «Молодої гвардії». Треба зазначити, що у своїй більшості матері молодогвардійців були простими, напівграмотними жінками. Олена Миколаївна — помітна, інтелігентна, освічена, розумна, дуже виділялася з поміж них. Дружби ні з ким не вела, жила відокремлено, але активно відгукувалася на всілякі запрошення для участі в громадському житті. Зрозуміло, їй приділяли більше уваги з боку партійних і комсомольських органів найвищих рівнів, ніж іншим матерям, хоча багато хто розумів, що роль Олега Кошового в історії крас-

Місце загибелі молодогвардійців — надземні споруди шахти №5 у місті Краснодоні.

Фото із фондів ЦДКФФА імені Г. С. Пшеничного.

де народилася УПА...»

загинув біля села Бронне Березнівського району. Не менш відважним був курінний Гамалія. Саме під його командуванням у 1943 році великий відділ УПА із трьох тисяч повстанців відправився в похід на Львів. Потрібен був папір, шкіра, батарейки для ліхтариків тощо. Перший бій вояки тримали під Цуманню, але загалом похід удався: взяли шкірзавод у Львові, паперову фабрику в Жидачеві, привезли з Галичини 800 підвод з необхідною сировиною. Сприяв цій операції військовий референт ОУН Роман Шухевич, який перед цим інкогніто видавав Полісся і, зокрема, головний штаб УПА в Гутвині.

Лише протягом 1943

року вояки УПА тримали десятки боїв з німцями. Головним чином нападали на загони, що грабували селян. Так, у березні 1943 року відділ УПА біля села Корчин напав на добре озброєний загін фашистів, що повертався з награбованим у людей із села Деражне. Бій тривав три години. З ворожого боку загинуло шістнадцять гітлерівців, але обоз було відбито. Цього ж місяця невеликий загін УПА вибив німців з Деражного. У квітні 1943-го велика група фашистів із трьохсот солдатів напала на село Постійне. Спалили багато хат, пограбували обійстя. Але по дорозі назад на них напав загін УПА. Німці потерпіли поразку, втратили більше тридцяти солдатів. Тільки

з настанням темряви фашисти втекли з поля бою. Трохи згодом, 17 квітня, вояки УПА біля села Борщівка напали на моторизований німецький загін, знищивши шістнадцять гітлерівців та відбивши багато зброї. Окрім того, у Костопільському районі діяв Відділ особливого призначення (ВОП), яким командував житель села Головин Григорій Юрченко на псевдо «Лис». ВОП мав діяти лише на території району. Він вирізнявся зпоміж інших несподіваним нападом, вмінням конспірувати засідки і майстерно маневрувати, а відтак бути невловимим і для німців, і для енкаведистів. Сам же «Лис» влучно стріляв з револьвера (свого часу він служив

у польському війську і мав чин капрала), перебивав телефонні дроти, або верхи на коні вцілював у телефонні люльки. Увесь його загін носив радянську військову форму. Звичайно, що в такі складні часи важко було відмежуватися від мимовільного гріха, невірного кроку, бо люди — не ангели. Але їхня відданість святій ідеї свободи свого народу і незалежності України значно перекриває оті, може, неточні дії чи спровоковані енкаведистськими підступними псевдобойовиками помилки відважних людей, одержимих ідеєю соборності України.

Святослав ПРАСК,
депутат Костопільської районної ради.
Рівненська область.

гвардія».

один — з партійним ухилом, що ґрунтується на документах

нодонського підпілля, безсумнівно, була дещо перебільшена. Але на той час ідеологія відігравала головну роль у суспільстві, були потрібні герої для наслідування, і образ Олега Кошового, оспіваний Фадєєвим, чудово справлявся з поставленим завданням.

На Віктора Третьякевича звели наклеп

Історія Віктора Третьякевича трагічна. Тривалий час його вважали зрадником «Молодої гвардії», незважаючи на те, що частина молодогвардійців це звинувачення спростовувала. Радик Юркін, зокрема, говорив: «Зрадник «Молодої гвардії», яким вважали Віктора Третьякевича, не міг бути комісаром». Інакше кажучи, комісари не могли зраджувати. В 1959 році службами радянських органів безпеки в місті Константинівці Донецької області було затримано колишнього слідчого краснодонської поліції Василя Підтинного, який на слідстві дав несподівані свідчення: Віктор Третьякевич жодного відношення до зрадництва не мав. Почалося нове слідство і було документально доведено, що на Третьякевича звели наклеп. Звідки виникли розмови про зрадництво, невідомо досі. Є тільки здогади, що деякі заарештовані поліцейські називали прізвище Третьякевича, а органи безпеки зробили свої висновки. Допоки Віктора Третьякевича не було реабілітовано, живі молодогвардійці побоювалися називати його комісаром і казали тільки про Олега Кошового.

У 1960 році в «Комсомольській правді» з'явилася стаття Кіма Костенка «Перший комісар «Молодої гвардії», а потім вийшла і його книжка «Що було в Краснодоні», де Віктора Третьякевича представлено комісаром підпілля. А що сталося насправді? Будучи бійцем луганського партизанського загону, Третьякевич, зовсім юний і недосвідчений партизан, провалив одну із

серйозних операцій. Мабуть, тому він і був змушений залишити загін. У Краснодоні Віктор став одним із організаторів і керівником комсомольської підпільної організації. Але коли чутки про провал партизанської операції дійшли Краснодона, Третьякевича було усунено від комісарства. Невідомо, як і хто обирав Кошового на цю посаду. Не можна виключати і той факт, що він сам визначив для себе цю провідну роль. Але комісаром Олег був недовго, приблизно два тижні. Точно встановити важко.

— А взагалі, якщо казати про версію двох комісарів, то я вважаю, що як такого розподілу обов'язків у «Молодій гвардії» не було, — робить свої висновки Олександр Никитенко. — Принаймні жодного протоколу зборів про вибори керівної ланки ми в архівах не знайшли. Дотримуємося версії, що було два комісари: першим — Віктор Третьякевич, другим — Олег Кошовий. Це найоб'єктивніша думка, що ґрунтується на документальних підтвердженнях.

Іван Туркенич. Звання Героя через 46 років

Як відомо, ні Віктор Третьякевич, ні Іван Туркенич звання Героя Радянського Союзу, як учасники краснодонського молодіжного підпілля, свого часу не отримали. Туркенича цією високою нагородою країни відзначили посмертно аж у 1990 році, завдяки зусиллям Олександра Никитенка і його колективу. Віктор Третьякевич і ще п'ять молодогвардійців тільки сьогодні представлені до нагород. Перший комісар — до звання Героя України, а його товариші — до ордена Богдана Хмельницького.

Років п'ятнадцять тому, працюючи в архівах, співробітники музею знайшли один цікавий документ — нагородний лист на Івана Туркенича. З'ясовується, за свій останній бій під польським містом Глуховом Туркенича також

У музеї «Молода гвардія».

представляли до звання Героя Радянського Союзу. Але високий чиновник останньої інстанції — президії Верховної Ради висловив незгоду з думкою командира армії про присвоєння Туркеничу найвищого звання країни і прийняв своє рішення від імені Президії: нагородити орденм Бойового Червоного Прапора. Його двічі представляли до звання Героя — як командира «Молодої гвардії» і як офіцера, що воював на фронті. Але він тоді так і не був удостоєний цього звання.

Молодий кадровий офіцер Радянської Армії Іван Туркенич, який закінчив Севастопольське військово училище зенітної артилерії напередодні війни, свій перший бій прийняв на річці Дон. Був поранений і потрапив у фашистський полон. Поранення було не тяжким, йому вдалося втекти і дістатися окупованого Краснодона. Кадровий офіцер мав тут воювати, інакше його вважали б ворогом, дезертиром. І які б приклади героїства Туркенич не проявляв, на ньому завжди було клеймо: потрапив у полон, а потім опинився на окупованій території. Справедливість була відновлена тільки через 46 років. У нагородному листі Героя Радянського Союзу Івана Туркевича написано: за мужність і ге-

роїзм, виявлені в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. Про «Молоду гвардію» не йдеться.

Про зрадництво

Про те, хто зрадив підпілля, досі багато незрозумілого. Документи не збереглися, особливо з німецької сторони, тому на підставі наявних свідчень можна тільки висувати версії.

— Можу сказати лише одне, — каже Олександр Никитенко. — Почепцов, якого вважають зрадником, не міг провалити всю організацію. Він не міг знати всіх молодогвардійців, бо був членом групи селища Первомайська. Своїх міг назвати, інших не знав і навіть не міг бачити. Водночас були заарештовані члени центральної групи селища Краснодон, яке, до речі, розташоване за 18 км від міста, станції Семейкіно і партійне підпілля. Версій багато. По-перше, треба визнати, що в даному випадку попрацювало гестапо. По-друге, не була досконалою конспірація. Не можна заперечувати і той момент, що дехто не витримував катувань і називав товаришів. Але поки що, наголошую, ми таких документів не знайшли, тому тема зрадництва ще залишається до кінця не розкритою.

Алла АНТИПОВА.

КАЛЕНДАР

Нюрнберг не судив Степана Бандеру

15 жовтня 1959 року в Мюнхені, на сходах будинку по вулиці Крайтмара, 7 швидка допомога підбрала непримітного для сусідів Степана Попеля. Він помер дорогою в лікарню від паралічу серця. Невелике поранення на верхній губі привернуло увагу. Експертиза виявила синильну кислоту. Під псевдонімом «Степан Попель» переховувався Степан Бандера, голова проводу ОУН. Вбивця, Богдан Сташинський, агент КДБ, пізніше здався німецьким властям і був засуджений до восьми років ув'язнення.

...Важко сказати, чи був Бандера талановитим політиком. Він — борець і герой. Це не імідж. Під його проводом ОУН змогла вести боротьбу на два фронти — проти нацистів і комуністів. Бандера прийшов до політичного життя в складний час, і в його долі відобразилася епоха — він її не обирав, а просто підняв зброю проти тоталітарних режимів.

Народився Степан Бандера в селі Старий Угринів на Івано-Франківщині в сім'ї греко-католицького священника. Дитинство його було небагате на події, але ще підлітком у Стрийській гімназії Бандера захопився культурно-просвітницькою діяльністю, котра невдовзі перетворилася на підпільну. «Він був низького росту», — згадують сучасники, — «шатен, дуже бідно одягнений».

Після навчання в рідному селі він працює у «Просвіті», керує хором і самодіяльним театром, засновує спортивне товариство «Луг». Невдовзі — Львів, агрономічний відділ Львівської політехніки і знову підпільна робота, котра закінчується арештом — за два дні до вбивства міністра внутрішніх справ Польщі Броніслава Пероцького, в червні 1934 року. Суд виніс Степану Бандері смертний вирок, котрий замінено довічним ув'язненням. Друге довічне ув'язнення він отримав на процесі у Львові 1936 року, обвинувачений в організації вбивства директора гімназії Івана Бабія та студента Якова Бачинського.

Після початку другої світової війни Бандера виходить на волю (1940), одружується з Ярославою Опаровською, створює у Кракові «Революційний провід ОУН». Це був розкол підпільної організації.

То яка роль Бандери під час війни? За два місяці до нападу на СРСР він надсилає вітальну телеграму Гітлерові. А 30 червня 1941 року бандерівська ОУН захоплює радіостанцію у Львові і проголошує Акт відновлення незалежності України. Створюється уряд на чолі з Ярославом Стецьком. Проте невдовзі провід ОУН арештовано і ув'язнено в концтаборі Заксенхаузен до кінця 1944-го.

А керована Бандерою ОУН відзначалася рішучістю дій. Нею було сформовано Український легіон, дружини Українських націоналістів, батальйони «Нахтігаль» і «Роланд». УПА стала 1942 року також з бойових груп бандерівської ОУН.

Політичне кредо Степана Бандери було досить нечітке. За розкол єдиної підпільної організації трибунал проводу ОУН, керованої А. Мельником, виніс йому смертний вирок, який ніколи не намагалися виконати. Ідеологічних праць Степан Бандера не писав. Найбухливіші в історії України роки провів в ув'язненні. Проте його постать як організатора і керівника — помітна. Його групи ОУН та УПА (головний командир — Роман Шухевич) вели дії всю війну і не припинили опору після її закінчення.

У повоєнній діяльності Степана Бандери яскравим було створення 1946 року Антибільшовицького блоку народів. Але розколата ним ОУН розкололася ще двічі: 1946-го відкололася ОУН за кордоном, 1954-го — ОУН «двійкарів». Одного з керівників останньої, Льва Ребета, було ліквідовано тим самим агентом Богданом Сташинським за два роки до загибелі Бандери. Усі ці роки Степан Бандера дедалі більше уваги приділяє своїй сім'ї, не розлучається з охороною, міняє міста проживання і немовби наближається до фатального для нього Мюнхена. Там завершилася історія життя і смерті одного з восьми чільних провідників націоналістичного руху в Україні — Степана Бандери. Проте його ім'я ще довго залишалося символом непримиренності до комуністичного режиму. Воєнних злочинів йому не зараховано. Нюрнберг Степана Бандеру не судив.

Аттила МОГИЛЬНИЙ.

ФОТОФАКТ

У Києві ветерани УПА відзначити 60-річчя створення своєї організації проходженням центральними вулицями міста.

фото Олександра КЛИМЕНКА.

Реформа з кримінальним

СВАВІЛЛЯ

Є час розкидати каміння, є час збирати каміння... Ця біблійна істина, на жаль, не буде визначальною у вердиктові в гучній справі, слухання якої розпочалося в Харківському апеляційному суді. А прикро. Прикро, що судді зазвичай беруть до уваги ті факти, які лише безпосередньо стосуються справи. Хоча інколи треба не так судити людину, яка скоїла злочин, як засуджувати самі негативні явища, карати тих, хто їх породжує чи їм потурає.

У Харківському апеляційному суді розпочато слухання у справі Ігоря Момота, колишнього директора агрофірми «Прометей», який став винуватцем страшної трагедії, що сталася на початку літа в селі Сеньковому Куп'янського району. Нагадаю, керівник сільгоспідприємства в момент палких суперечок за право власності на невеликий клін поля, сівши за кермо комбайна, серед білого дня спрямував важку машину на натовп повсталих проти нього односельців. Під колесами загинула мешканка села Катерина Войтенко. Ще кількох осіб, у тому числі й дитину, було тяжко травмовано.

Поки суд і справа

Ігоря Момота звинувачують за кількома статтями Кримінального кодексу. Процес оголосили відкритим. Преса отримала вільний доступ до залу суду. Не заборонено (в усякому разі, поки що) користуватися аудіо- та відеозаписувальною технікою. Хоча і голова апеляційного суду Василь Бринцев, і його заступник, який курирує розгляд таких справ, якимось особливо сеньківську справу не виділяють. Суддя розглядає її у суворій відповідності до закону. Громадська думка слугу Феміди цікавити не повинна.

Скільки часу займе слухання — ніхто сказати не може. Суддя для спілкування з пресою недоступний. Судове начальство також не внесло чіткості в це питання: вирок може бути винесено і після другого засідання, і через півроку, а то й пізніше.

На першому судовому засіданні були присутні основні свідки трагедії. Сторону загублої Катерини Войтенко представляв її син, лікар за фахом.

На початку засідання слово мало звинувачення. Сам Ігор Момот винуватця лише частко-

во. Свої свідчення він почав із того, що жалкує з приводу того, що сталося, бо не хотів скоювати умисного вбивства.

Зрозуміло, справжні причини трагедії в Сеньковому та міру провини кожного учасника конфлікту має встановити суд. Поки що нема підстав стверджувати, що його рішення може бути упередженим. А я хочу повести мову не так про факти кримінальної справи, як про епізоди із життя села Сенькового, які, мабуть, стали основною причиною драми. В залі суду про них навряд чи скажуть багато, а якщо деякі й сплинуть, немає гарантії, що їх долучать до матеріалів справи. Адже ці факти справді її безпосередньо не стосуються, але, в чому я глибоко переконаний, є провісниками лиха. І, не дай Боже, можуть повторитися в інших селах, якщо «великі реформатори» не усвідомлять, що на селі назріли всі умови для здійснення кримінальної революції.

«Гуляй, братва, настанала наша година! Роби що хоч!.. Мужик — народ терплячий, все витримає!!!» Саме так в'їзять нині до багатьох українських сіл під виглядом довгоочікуваних інвесторів, рятівників селянства бритоголові хлопці в оточенні охоронців, го-

тових на перший поклик господаря поставити дибки все наявне населення.

Грім не вдарить — дядько не перехреститься?

...Матеріал для написання цієї статті я збирав не один місяць і не можу втямити, чому загалом рядове ЧП районного масштабу вийшло далеко за межі адміністративного району? (Хай пробачать мені родичі та близькі покійної, горе їхне неоправдане, але такі конфлікти на селі трапляються досить часто і нерідко мають усі шанси закінчитися так само сумно). Чому досі нічим негативним не примітне Сенькове в свідомості громадськості почало асоціюватися не інакше як з розсадником нової братовбивчої війни за українські чорноземи? Чому з парламентської трибуни і в депутатських запитах згадувалося лише злочасне Сенькове, коли прикладів безліч? Адже подібне можна зустріти в кожному районі. Достатньо заїхати в перше-ліпше, що трапиться на шляху, село і поговорити віч-на-віч із людьми — таке розкажуть, що мороз по шкірі пройде. Тож драма на сеньківському полі, ймовірно, за все, лише перша мінорна нота, яка може стати сумним дзвоном для українського селянства, якщо не буде

зупинено дику і майже безконтрольну капіталізацію села.

Галас навколо сеньківської трагедії почався тоді, коли її відлуння докотилося до Верховної Ради і народні депутати назвали причиною кровопролиття недалекоглядну земельну реформу. Аналізуючи цю ніби покvapливу заяву, змушений багато в чому погодитися з її авторами, хоча я й не прихильник колгоспного ладу. Українські чорноземи — не лише наше надбання, це світова житниця, і ціну їй навряд чи хтось ризикне скласти. А ми почали перерозподіляти це величезне багатство так, ніби на торги виставлено дохлу курку.

Зрозуміло, що влада на небезсторонню заяву відреагувала миттю. Адже йшлося і про причетність до конфлікту окремих керівників, і про престиж нового політичного курсу на селі.

Офіційна точка зору на причини трагедії не змінилася й досі, хоча багато в чому можна було спокійно розібратися і багато чого осмислити. Не думаю, що в версію чиновників внесе якісь корективи і суд, адже його справа — кримінал.

«Трагедія сталася з вини конкретних людей»

Отже, за версією влади, винні у всьому «дрібні» чиновники. Саме во-

ни, як відомо, завжди або недопрацьовують, або надто стараються. Вже третього дня після того, як інформгентства поширили заяву соціалістів Валентини Семенюк та Віталія Шибка про події в Сеньковому, в обласній держадміністрації в екстреному порядку організували пресконференцію, на якій її голова Євген Кушнар'ов прокоментував трагічну подію.

«Трагедія в селі Сенькове сталася з вини конкретних людей, — для певнішої об'єктивності цитую місцевого агента «Статус кво». — Конкретні посадові особи припустилися грубих порушень законів і перевищення повноважень. Установлено, що колишній голова Сеньківської сільради в грудні 2001 року, не розірвавши чинний договір оренди з господарством «Прометей», сфальсифікував протокол засідання виконавчого комітету, який було передано до районного відділу землеустрою. На підставі протоколу 12 га земель запасу, серед яких і поле, що перебувало в оренді у «Прометей», було передано в приватну власність. На землі видано державні акти. Ситуація з двома власниками землі стала відома Куп'янській райдержадміністрації, і 1 червня було підписано наказ про створення комісії для з'ясування причин та

пошуку шляхів розв'язання спору. Комісія мала розпочати роботу вранці 3 червня, в день трагедії...»

Із яких причин чиновники вранці не з'явилися на місце пригоди, точно невідомо. Додам лише, що таких конфліктів, за словами голови облдержадміністрації, і в Україні, і зокрема в Харківській області, досить багато. Чому ж тоді не поспішали? Не було кривавого прецеденту?

Причини трагедії, про які доповіли голові облдержадміністрації, а той виклав їх через ЗМІ, загалом, якщо казати мовою чиновника, мали місце бути. В такому чи дещо видозміненому варіантах, з деякими уточненнями чи доповненнями їх не раз повторювали на всіляких засіданнях, але далі майнових відносин члени найрізноманітніших комісій не заглиблювалися. Нарешті, на колегії обласної держадміністрації заступник голови Микола Безуглий, куратор сільгосподарської галузі, поставив крапку в адміністративному (читай: політичному) вивченні проблеми. «Комісія під час роботи безпосередньо в с. Сенькове довела — якби не припустилися порушень під час виготовлення та видачі державних актів окремим особам, то конфлікту можна було б уникнути». Щоб дійти такого висновку, комісія збрала 118 первинних документів на 172 сторінках.

Про справжні причини в офіційних документах жодного слова

Звичайно, винних нехайно покарали. Кілька чиновників позбулися посад, керівникові району оголошено про повну службову відповідність. Найбільшим «стрілочником» став начальник обласного управління земельних ресурсів, який, щоправда, сам подав у відставку,

ТОЧКА ЗОРУ

Торфом — під корінь

Багато десятиліть мінеральні добрива вносили в ґрунт у великих кількостях. Одержуючи, зрозуміло, істотну віддачу гектара. Але лексикозичинні у воді калії і азот вимиваються з ґрунту, тим самим забруднюючи воду в річках та озерах. А фосфорні добрива, навпаки, зв'язуються наявними в землі іонами кальцію, магнію, алюмінію і заліза в недосяжну для рослин форму. Але головне, що все це відбувається на фоні катастрофічного зменшення в чорноземі гумусу — на 20—30 відсотків за останні сто років. А щоб відновити лише один процент цієї речовини, потрібні ті самі сто років. Як бути?

Проблему відродження родючості землі в Україні в найближчі роки можна вирішити впровадженням виробництва органічно-мінеральних добрив, які здатні найреальніше відновити органічний шар ґрунту. Без нього вже в найближчому майбутньому високих урожаїв нам не бачити. На основі природних матеріалів розроблено багато композиційних органічно-мінеральних добрив, що враховують і органічно-хімічні показники конкретних ґрунтів, і види вирощуваної продукції.

Пропонується, зокрема, застосування гумату калію, який, з одного боку, дає можливість одержувати

екологічно чисту й якісну сільгосппродукцію, а з другого — оздоровити ґрунт, поліпшити його структуру, підвищити вміст гумусу і відновити тим самим природну родючість сільгоспугідь.

Гумат калію виготовляється на основі торфу та бурого вугілля, являє собою темну рідину з вмістом гуминових кислот і має понад 30 елементів, необхідних для рослини.

Польові випробування показали, що застосування цієї речовини дасть змогу істотно підвищити врожайність: ярої пшениці — на 20—25%, озимої — 40—70%, моркви, кормового буряку — на 90—110%.

Україна має великі можливості для впровадження цієї технології. Наявні значні запаси торфу і бурого вугілля, є розроблені кар'єри з механізованими засобами видобутку і транспортування. У цьому плані вигідно відрізняється Житомирська область. У її північних районах розташовані торфобрикетні заводи. Використовуючи діюче обладнання, можна за короткий термін обладнати цехи з виробництва гумату калію.

Олександр ГУЩЕНКО.

Житомир.

Світлий шлях зерна — на зовнішній ринок

ВРОЖАЙ-2002

Великому кораблю — велике плавання, кажуть у народі. Сказане, на жаль, не завжди відповідає дійсності. Другий рік поспіль Україні «катастрофічно щастить» з урожаєм зернових. Вистачає і собі, і з чим вийти на зарубіжжя. Нинішній експортний потенціал зернових оцінюють у 12 мільйонів тонн.

Але було б наївно думати, що зарубіжні засіки з готовністю відкриваються для нашої держави. У Європейському союзі своїх виробників захистити вміють. За допомогою мита на імпорту зерна, приміром. Навіть попри велику воду, котра лютувала на сільськогосподарських ланах західноєвропейських країн, Україні доводиться довго стукати, щоб нашу аграрну продукцію допустили на омріяні ринки. Віце-прем'єр-міністр Леонід Козаченко повідомив журналістам, мовляв, наша країна звернулася до Європейського союзу з проханням надати їй квоту на ім-

порт зерна у розмірі 3 млн. тонн. «Ми хотіли б працювати без мита, але якщо це неможливо, то мінімальна квота для нас — 3 млн. тонн», — переконаний він.

Хоча Україна вже не раз зверталася з цим до Єврокомісії, зазначив віце-прем'єр, ЄС поки що має намір подати спільну для України, РФ і Казахстану квоту на імпорту зерна в розмірі 2,2 млн. тонн.

Але і в країнах третього світу прилаштувати залишки хліба непросто. Вже завершила голоблі нашої пшениці Бразилія. Офіційно причиною заборони її імпорту до цієї латиноамериканської країни став грибок, нібито виявлений у партії колоскових, що прибула з України. Водночас незалежні аналітики вважають, що справжня причина — небажання псувати стосунки з традиційними постачальниками, котрі занепокоєні зростанням імпорту зерна з країн Причорноморського регіону.

Галина КВІТКА.

ОБЛИЧЧЯМ

зрозумівши, що долю його уже вирішено.

Ще раз зазначу: про інші причини, обставини, чинники, які могли вплинути і вплинули на драматичний розвиток подій, в офіційних записках і звітах жодного слова. Як, власне, і про суто людські, моральні якості керівника, його кримінальні, якщо не садистські нахили. Зазначу, з'явився він у Сеньковому не без участі місцевої влади. Лише на сільському сході, що зібрався майже через місяць після смерті Катерини Войтенко і мета якого була, здалося, не так каяття, як заспокоєння, коли не приборкання розбурханого села, якимось поверхово прозвучало, що, мовляв, справді, недопрацювали, недогледіли, поганою людиною все-таки виявився той Момот. Але, мабуть, спохопившись, тему швиденько зам'яли. Натомість відкрили дискусію про законність виданих держактів, про борги, про зниклі невідомо куди чималі матеріальні цінності, чим перетворили збори на суцільний балаган, забувши навіть про саму трагедію.

Вести мову з людьми про справи чи проблеми, коли вони переживають втрату близької людини, щонайменше аморально. Катерину Войтенко ховало все село, та й з навколишніх багато приїхало людей. Вона працювала в лікарні, мабуть, чимало встигла зробити людям добра, якщо стільки люду зібралося провести її в останню путь. Сільчани потім такого пишного похорону і пригадати не могли... Поїхав до родини, сусідів трохи пізніше, напередодні сорока днів, коли родичі й рідні трохи оговталися. Гарна сім'я, велика і, судячи з усього, дружна і працелюбна. Майже всі трудяться на медичній ниві, син узагалі нейрохірург, золоті руки, решта — з сапою в полі. Інакше, кажуть, на

мізерну зарплатню медика не протягнеш. Кілька гектарів землі вони отримали у спадок від бабусь. На неї були всі сподівання.

Одна деталь у розмові особливо вразила. З'ясувалося, «рятівника отечества» привіз у Сенькове сам голова райдержадміністрації, сказавши при цьому, що той — людина з грошима, всім тут керуватиме, відроджуватиме, так би мовити, господарство. А оскільки варягові жити було ніде, почав шукати собі будинок. Родина Войтенків запропонувала свій, що дістався їй у спадок від родичів...

«Інвестора» згадують, як жажливий сон

Про «відродження» господарства довго розповідати нема чого. Досить пригадати два—три факти. Зимували корови трохи не по роги в гною. Приплоду майже не давали — телята гинули в холодному лайні. Металева начиння пішло скупщикам металобрухту — і скотину ні з чого напоїти. Не краще справи пішли весною на полях. Та хіба ж до господарювання було? Головне — «вишикувати» село, вбити в голови «довбаним» одноосібникам, що вони ніхто, тут усе його, а то, чого доброго, все село розб'єстять. «Що, шістьорки, — виховував періодично селян, які відокремилися від колисьнього колгоспу, — мільйонерами хочете стати?! Нічого у вас не вийде! Тут усе моє! У мене і тут, і в районі, і в Харкові все схоплено, всюди дах!»

А якщо хтось сумнівався, Момот проводив індивідуальну виховну роботу, після чого виховуваний десятому за казував мати справу з цим страшним чоловіком. Бив зазвичай людей бідних, беззахисних, які інколи не мали навіть за що хліба купити, не те що правду шукати чи адвокатів наймати.

СЕЛО

Утім, кажуть, якимось, один із колишніх місцевих хлопців, приїхавши на гостини в рідне село з Півночі і побачивши бандитський розгул, набив пику і «інвесторові», і його охоронцям, щоб не кривдив земляків. Але затишшя тривало недовго. Незабаром Момот знову відірвався на одному зі сторожів. Чоловіка, який нібито недогледів худобу, піддали таким екзекуціям, що бідолаха ледве живим залишився. Нещасного вивезли за село, кинули на землю. Момот наступив ногою йому на горло, а приспінники лупцювали ногами по чому хотіли.

Одне слово, ті кілька місяців, що «інвестор» правив у селі бал, мешканці Сенькового пригадують як страшний сон і досі здригаються від історій, одна від одної страшніших. Кажуть, намагалися жалітися навіть голові райдержадміністрації. Той обіцяв розібратися, запевняв, що накаже більше не бити людей, а то й покарає «негідника». Не вийшло. Чи то часу не було, чи «дах» і «схоплені» люди стали на заваді.

Напередодні чорного для Сенькового понеділка схвильовані бездіяльністю влади люди весь день прочекали на полі районне начальство. Зранку в неділю поїхали до райдержадміністрації, там хтось із заступників запевнив, що голова зараз приїде просто до них на поле: чекайте! Прождали весь день — ніхто не з'явився. Зате одному немолодому чоловікові ледве не дісталось момотівського кулака по зубах лише за те, що посмів спитати: «А чого ви тут розпоряджаєтесь? Це вже наша земля». Стригало, мабуть, тільки те, що в діда синок був неабиякої сили.

Міркування, буцімто керівник «Прометея» не чув, що спірна земля законно відійшла до інших власників і що він теж мав певні права, безпідставні. Державні акти на землю люди отримали ще минулого року, і Момот напевне знав про «вольні» папери. Видавали їх, до речі, не в підво-

рітті, а в державній конторі. А в тому, що під час оформлення деяких із них не всі папери було зібрано, хіба провина прохачів? Вони робили те, що державні мужі їм наказували, інакше б не бачити їм держактів як своїх вух.

Усю весну нові власники працювали на своїх наділах, вручну зачищали їх від минулорічного сінажу, неодноразово намагалися обговорювати з Момотом, як бути з багаторічником, пропонували поділити по-братському — порівну. Але володареві, як він сам не раз зізнавався, потрібне було не сіно, а цілковита і беззастережна влада над своїм, як він широко, мабуть, гадав, Богом даним йому вже назавжди, народом.

...Коли оскаженілий Момот спрямував комбайна на людей, один із юнаків запустив у лобове скло кабіни молоток. Подіяло — комбайн зупинився. Та було надто пізно... Кажуть, побачивши за комбайном нерухому 52-річну жінку, він лише зі злістю кинув: «Ну що, наїлися?!»

Серед півтисячі, не менше, людей, які прийшли на кладовище попрощатися з Катериною Войтенко, від представників влади нікого не було. Відрядили, мабуть, з цього приводу в село голову районної ради, але він визнав за краще пересидіти траурну процесію в сільраді. Отож жодних промов каяття над труною Катерини Войтенко, перед тим як її навечно вкрила земля, від держави не виголошували. Не ті традиції. Державні мужі, через потурання яких людина передчасно пішла з життя, мабуть, у цей час квапливо збирали наявні папірці і дооформляли ті, яких бракувало. Щоб знайти козлів відпущення підходящого калібру і віддалити себе від убивства, якого не могло не статися.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

На знімку: це той самий комбайн, під колеса якого загинула Катерина Войтенко. Але техніка тут ні при чім.

КОМЕНТАР

Хроніка пікіруючого мішка з цукром

Фото з архіву «ГУ».

Уряд вирішив полегшити долю внутрішнього ринку цукру, що потерпає від надміру солодкого продукту. Ідучи назустріч вимогам «великої кількості заводів і облдержадміністрацій», у високих кабінетах готові знизити мінімальну ціну на цукор, встановлену свого часу Кабінетом Міністрів на рівні 2370 гривень за тону. Донині нижче цієї цифри не можна «падати» виробникам під час реалізації білих кристалів.

Натомість на заводчан чекають чималі штрафи. Наприклад, під час реалізації білого піску на 10 копійок дешевше від вище означеної суми виробник як покарання автоматично перераховує в дохід країні 30 копійок з кожного кілограма, а якщо демпінг становить 20 копійок — позбується одразу 60 копійок з 1 кг. Такі жорсткі санкції мали, на думку їх родоначальників, оберігати солодкий ринок від цінового обвалу.

Спочатку мінімальна ціна виконувала свої функції, але поступово на заводських складах накопичилася чимала кількість нереалізованого білого піску. Причина не тільки в низькій платоспроможності громадян, які вважають за краще економити на солодкому. Підніжку в справі цінового регулювання стратегічного продукту, хоч як це дивно, підставили в... урядових колах, де з року в рік дають добро на пільгове ввезення в країну цукру-сирцю. Дивно, але і нинішнього року міністр агрополітики Сергій Рижук заявляв про готовність щороку відпускати 200 тисяч тонн такого продукту в обмін на вступ України до СОТ.

Які переваги обіцяють нові правила? Виграє споживач: ціни на цукор, хоча і незначно, впадуть. І заводчан не штрафуватимуть. Водночас головне завдання — допомогти внутрішньому ринку значною мірою позбутися надлишку — навряд чи здійснення. Країна здатна поглинути 1,6—1,8 млн. тонн білого піску щорічно. За оцінками спеціалістів, приблизно стільки його і звалять нинішнього сезону. Плюс торішні перехідні запаси. Вони, за різними оцінками, сягають 500 тисяч тонн. Щоб позбавити від них ринок, потрібно, аби 10 мільйонів осіб купили по мішку цукру. Коли навіть ціна впаде до ностальгічних 78 копійок, населення на зиму «на ура» цукор не купуватиме. Річ не тільки в неплатоспроможності. Цукор — продукт нееластичний. Це не м'ясо, яке в разі його різкого здешевлення активно споживатиметься, витісняючи з раціону громадян хліб і картоплю.

Схожа доля чекає і на пропозицію Національної асоціації виробників «Укрцукор» до Кабміну дозволити заводам продавати 450 тисяч тонн цукру по 2050 гривень за тону, роздавши квоти по підприємствах. Найпевніше, цукор поскуповують за безцінь крупні комерційні структури, сподіваючись до літа роздати на нього ціни. Тоді «в дурнях» опиниться споживач. Утім, якщо ще й докуповувати цукор-сирець за кордоном, в підсумку програємо ми всі.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Ведуча рубрики «Село» Галина КВІТКА.
Тел./факс: 8 (044) 441-85-76,
e-mail: nov@golos.com.ua

Знайдено 832 тонни... «придеснянських мін»!

На Чернігівському пошталі знову виявлено у конверті білий порошок невідомого походження!

Слава Богу, як з'ясувалося, не сибірків! Але, як подумати, то чернігівські жартівники практично у кожному третьому селі можуть розжитися на речовину і нею лякнути по-справжньому не тільки конкретного Петра чи Людку, а й будь-яку цивілізовану країну. Бо у 359 складських приміщеннях по всій Чернігівській області зберігається 832 тонни (!) непридатних до використання пестицидів. Куди їх подіти? Запакувати у поштові листівки і відправити за межі України, щоб уже там десь сушили голову, що з таким «подарунком» робити? Це риторичне запитання, схоже, у придеснянському регіоні потребує дедалі швидшої та конкретнішої відповіді.

Селяни кілька років ділили землю на паї, реорганізовувалися в кооперативи, товариства. Склад з колишніми міндобривами — не комбайн, не трактор, а зазвичай малопривабливий об'єкт для приватизації. Нікому він не потрібен! За десять років у більшості господарств приміщення з мішками отрутохімікатів, сухих пестицидів перетворилися на справжні вибухонебезпечні «придеснянські міни».

Вони щодня становлять серйозну небезпеку для життя людей. Отрутохімікати невідомого характеру сумішей здебільшого зберігаються абияк, просто неба, у незатареному вигляді. Непридатні для використання речовини негативно впливають на екологічну ситуацію на прилеглих територіях, забруднюють атмосферу. Дощі розмивають отруту, і вона потрапляє до ґрунтових вод.

Перевіркою, проведеною обласною прокуратурою, виявлено 74 склади, власники яких просто забули про них. У СТОВ «Кропивнянське» Бахмацького району, наприклад, 3605 кілограмів агрохімікатів лежать насипом у неозамкненому приміщенні. П'ять тонн сухих пестицидів зберігається на складі без дверей і вікон, з пробитою покрівлею у СТОВ «Мрія» Ніжинського району. Бери, скільки хоч, і труїся! Схожу картину можна побачити на 13 складах Новгород-Сіверського, 9 — Ріпкинського, 7 — Носівського районів.

За прокурорськими перевітками притягнуто до відповідальності 17 посадових осіб, які винні у злочинному недбалстві. Нині вже 13 складів приведено у належний вигляд. Проте це лише частково розв'язує проблему. Сьогодні на складі з'явився

Мал. Анастолія АНДРЕЄВА.

замок, прикрили шифром дах, а що буде завтра?

Не тільки у Чернігівській області, а й в усій Україні потрібно на державному рівні вирішити проблему утилізації таких «мін». Відкладати її на майбутнє — значить, забирати його у людей вже сьогодні.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Із гармат по журавлях

БАЛАНС ТИЖНЯ

Безперечно, головною для економіки нашої країни подією минулого тижня стало підписання (терміном на 30 років!) на кишинівському саміті глав держав СНД прем'єрами Анатолієм Кінахом і Михайлом Касьяновим двосторонньої міжурядової угоди «Про стратегічне партнерство України та Росії з експлуатації газотранспортної системи».

Тим часом вітчизняні мас-медіа зосередили свою увагу на іншому документі. Підписаному, хоча й високого рангу, але лише господарськими керівниками, а зовсім не політиками: «Угодою про створення міжнародного консорціуму з управління газотранспортною системою України».

Погодьтеся, однак: угода про створення — аж ніяк не одне й те саме, що створення транснаціональної структури. На мій погляд, цей документ мало чим відрізняється від звичайних протоколів про наміри. А коли так, то сам міжнародний консорціум — це ще журавель у небі. Тоді як міжурядова угода — це вже синиця в руках. Росіян та українців.

Як заведено, різка критика поки що проблематичного консорціуму лунає насамперед з боку націонал-демократів. Меткі економісти встигли підрахувати фінансові втрати України — два мільярди доларів США щороку, хоча сама угода має рамковий характер, і про прибутки чи збитки її учасників говорити принаймні передчасно.

Менш емоційні аналітики вказують на юридичну неадекватність підписаної угоди чинному законодавству. І вже зовсім далекі від реальності теоретики обчислюють передбачувані політичні та економічні втрати рідної вітчизни на тлі так само передбачуваних, проте, з їхньої точки зору, цілком беззаперечних вигод, які отримає Росія.

Але ні перші, ні другі, ні треті не можуть відповісти на елементарне запитання: а чому взагалі виникла ідея створення міжнародного консорціуму з управління українськими газотранспортними системами (ГТС)?

Гадаю, з тієї простої причини, що за роки незалежності наша рідна держава, так само як і скороспілі вітчизняні капіталісти, довела всьому світові свою неспроможність ефективно управляти народногосподарськими комплексами, які дісталися їм у спадок від колишнього СРСР.

По приклади далеко ходити не треба. За динамічного зростання зовнішнього боргу в країні не з'являлося жодного комплексу, який за всіма параметрами

відповідав би сучасним техніко-економічним параметрам. Два поспіль урожайні роки призвели лише до того, що сумарні доходи селянських господарств зменшилися майже на півтора мільярда гривень. Інтеграція у світову економічну систему, яка для багатьох країн є поштовхом до технологічного розвитку, на нашому ґрунті спричинила фактичну ліквідацію наукоємних галузей вітчизняної індустрії. Приватизація — до появи феномена бездивідендної форми експлуатації підприємств. І так далі.

Але якщо все вище перелічене і багато іншого лягає важким тягарем лише на український народ, практично на кожного з нас, і, отже, є, по суті, нашою внутрішньою справою, то стан найскладніших технологічних систем, передусім енергетичних, невід'ємною частиною яких є вітчизняні ГТС, давно вже непокоять наших сусідів, насамперед країни ЄС.

Так. Поки що наші газотранспортні артерії працювали і, слава Богу, ще працюють справно. Принаймні для європейського споживача. Чого не можна сказати про споживача внутрішнього — дефіцит цього енергоносія з технологічних чи фінансових причин (яка, зрештою, різниця!) відчувають на собі найперше українські елек-

троенергетики та комунальні служби. Адже не випадково десятки і сотні сіл багатьох областей України (здебільшого західних) уже три-чотири роки сидять без «лампочки Ілліча», а мешканці більшості міст індустріально розвинених східних і південних районів — без достатнього тепла взимку і гарячої води будь-якої пори року.

Повторюю, поки що європейці таких неприємностей не мають. Але з нашими обізнані чудово. Як і з тим, що 90 відсотків газу з Росії до Європи йде через Україну. Що Україна як держава за роки незалежності так і не змогла скористатися перевагами основного транзитера блакитного палива і що результатом самостійного управління нашими ГТС є величезний державний борг перед «Газпромом» і купка наших олігархів, які розжирили на поставках природного газу.

Отож, хоч як крути, а рішення про створення міжнародного консорціуму для наших керманців — вимушене визнання економічної імпотенції — і власної, і вітчизняної олігархії. І це, безперечно, не радує. Але!

Якщо вчитатися в тексти обох підписаних у Кишиневі документів, то великої різниці в їхньому змісті не видно. Жива тканина ймовірного консорціуму не проглядає, а кон-

кретні цілі передбачуваного його створення майже дослівно повторюють цілі, продекларовані в угоді про тридцятирічне стратегічне партнерство України та Росії в експлуатації газотранспортної системи.

Саме це, та ще обережно — скептичне зауваження Володимира Путіна на адресу підписаної Олексієм Міллером і Юрієм Бойком угоди дають змогу оцінити кишинівські події дещо з іншої, аніж заполітизовані «добре» чи «погано», точки зору. Адже міжурядова угода передусім свідчить про спільну для двох країн (навіть не держав!) діяльність у сфері реконструкції наявної газоенергетичної структури, будівництва і, що найголовніше, освоєння нових родовищ блакитного палива. Підкреслю, без наголошування, на чийй — російській чи українській — території.

Інакше кажучи, цей акт є прямим запрошенням найперше для наших, українських, бізнес-структур (зокрема, й олігархів) спрямувати свої капітали у розвиток газоенергетичної галузі України та Росії.

«Індустріальний союз Донбасу» вже створив міжнародний консорціум у класичному розумінні форми цієї бізнес-структури (до нього увійшли німецька компанія Debis та американська Zeromaz), який не так давно разом зі знаменитою «Ітерою» виграв

тендер на експорт узбецького газу. Створена структура не проти взяти участь не тільки в експлуатації та реконструкції наявних, а й у розвідці та облаштуванні нових родовищ і газотранспортних систем на територіях СНД, і передусім у Росії. «Газпром» начебто не заперечує. Своїх коштів на ці цілі в нього вочевидь бракує.

Чи відгукнуться на це запрошення урядів двох країн інші українські олігархічні бізнес-структури — ось питання. Не так давно головний наш податковий інспектор пан Азаров визнав, що в економіці України в тіні обертається 20 мільярдів доларів США. Наступним кроком напевне буде зізнання про вивезення нашими бізнесменами сотень мільярдів доларів до офшорних зон. Чи клянуть вони на приманку міжурядової угоди із газу — ось проблема. Якщо так, то, як мені здається, передбачуваний консорціум може і не з'явитися. Зате з'являться нові, стовідсотково ринкові бізнес-структури, а наші співгромадяни (та й Європа) назавжди позбудуться страху перед дефіцитом цього енергоносія. Якщо ні — консорціум з управління українськими ГТС стане неминучим, а в наших будинках теплої і гарячої води не достатньо ще багато й багато років.

Ігор НАУМЕНКО.

Футбол. Чемпіонат Європи-2004. Відбірковий турнір. 2-й тур.

Група 1. Франція—Словенія. 5:0. Мальта—Ізраїль. 0:2. Франція — 6 очок, Ізраїль, Словенія — по 3, Мальта, Кіпр — по 0.

Група 2. Румунія—Норвегія. 0:1. Данія—Люксембург. 2:0. Данія, Норвегія — по 4, Румунія — 3, Люксембург, Боснія — по 0.

Група 3. Молдова—Чехія. 0:2. Білорусь—Австрія. 0:2. Австрія — 6, Нідерланди, Чехія — по 3, Молдова, Білорусь — по 0.

Група 4. Швеція—Угорщина. 1:1. Польща—Латвія. 0:1. Швеція, Латвія — по 4, Польща — 3, Угорщина — 1, Сан-Марино — 0.

Група 5. Ісландія—Шотландія. 0:2. Литва—Фарери. 2:0. Шотландія — 4, Німеччина, Литва — по 3, Фарери — 1, Ісландія — 0.

Група 7. Словаччина—Англія. 1:2. Македонія—Туреччина. 1:2. Туреччина — 6, Англія — 3, Македонія, Ліхтенштейн — по 1, Словаччина — 0.

Група 8. Андорра—Бельгія. 0:1. Болгарія—Хорватія. 2:0. Болгарія — 6, Бельгія — 3, Естонія, Хорватія — по 1, Андорра — 0.

Група 9. Італія—Сербія і Чорногорія. 1:1. Фінляндія—Азербайджан. 3:0. Італія — 4, Фінляндія, Уельс — по 3, Сербія і Чорногорія — по 1, Азербайджан — 0.

Група 10. Албанія—Швейцарія. 1:1. Грузія—Росія — поєдинок не завершився. На 40-й хвилині на стадіоні «Локомотив» у Тбілісі зникло світло. Ця зустріч повністю відбудеться пізніше. Швейцарія — 4, Росія — 3, Албанія — 1, Ірландія, Грузія — по 0.

Група 6. Іспанія—Північна Ірландія. 3:0 (Баракса, 18, 88, Гуті 59).

УКРАЇНА—ГРЕЦІЯ. 2:0. Воробей, 51, Воронін, 90+1.

Україна: Рева, Лужний, Старостяк, Тимошук, Кормільцев (Ребров, 72), Гусін, Калиниченко, Серебренников (Воронін, 24), Зубов, Мороз (Радченко, 25), Воробей.

Греція: Нікополідіс, Сейтарідіс, Венетідіс, Дабізас, Деллас, Лакіс (Гіаннакопулос, 66), Загоракіс (Басінас, 69), Карагуніс, Харістеас, Тсартас, Ніколаїдіс (Врізас, 66).

Попереджено — Мороза, 23, Делласа, 82, Дабізаса, 88. Арбітр — Рене Теммінк (Нідерланди).

12 жовтня. Київ. НСК «Олімпійський». 3 градуси. 60 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Іспанія	2	0	0	5—0	6
Україна	1	1	0	4—2	4
Вірменія	0	1	0	2—2	1
Північна Ірландія	0	0	1	0—3	0
Греція	0	0	2	0—4	0

Матчі молодіжних збірних (U-21): Іспанія—Північна Ірландія. 1:0. Україна—Греція. 1:1 (Лисицький, 10 — Пападопулос, 10). Українці грали в такому складі: Руденко, Шевелюхін (Симоненко, 46), Шершун, Лисицький, Комарницький, Смально, Березовчук, Наконечний, Белік, Ротань (Даниловський, 61), Гай (Кабанов, 74).

Слава Богу, неприємну традицію порушено. Наразешті збірна України виграла на полі головного стадіону країни, де не знала радості в турнірних матчах протягом трьох років. Якоюсь завороженою була ця арена, хоч плач.

— Ми дуже вдячні вболівальникам, — сказав радісний Леонід Буряк, який майже втратив голос, бо прокричав весь ігровий час (така вже тренерська доля). — Он скільки людей прий-

шло попри холоднечу. І їх внесок у нашу спільну перемогу величезний!..

Та не все так просто. Греки, з'ясувалося, надтвердий горішок. У дебюті вони захопили ініціативу, намагаючись забити швидкий гол і зламати суперника.

У нас, як на гріх, гра попервах не клеїлася, ніяк наші хлопці не могли «зацепитися» за м'яча. А під кінець тайму гості й поготів притиснули господарів до їх воріт. На щастя, впродовж усього поєдинку блискуче, іншого слова не дібрати, діяв Віталій Рева. Буряк так і сказав: це був, либонь, найкращий матч талановитого голкіпера київського «Динамо».

Утім, не можна стверджувати, що протягом першої половини українські футболісти не докладали зусиль. Вони грамотно оборонялися і дуже гостро контратакували. Принаймні тричі були близькі до успіху.

Другий тайм був зовсім інший. Наші перебудувалися і діяли лише від оборони. Греки цю наживку заковтнули і кинулися стрімголов уперед. Та українці дуже чітко й пильно грали позаду, звівши нанівець небезпечні моменти біля своїх воріт. А от у нападі шансів у нас було значно більше. Двома з них підопічні Буряка успішно скористалися. Вперше — одразу після перерви. Чудово, майстерно зіграв Воробей, котрий прийняв м'яча у карному майданчику гостей, технічно обробив його і потужно та ефектно пробив — 1:0!

Через дев'ять хвилин донецький форвард міг зняти всі питання одним махом. Вони вдвох із Вороніним вийшли на одного захисника. Гравець «Майнца» діяв дуже грамотно — точно і головне вчасно віддав донецчанинові, якому залишалося одне — миттєво пробити. Однак Воробей обрав не найкраще рішення — пішов на зближення з воротарем і програв. Тож до останніх хвилин матчч напруження не спадало. І його блискучим

ФОТО УНІАН.

ударом розрядив невтомний дебютант. Його вивели на «побачення» з воротарем, і Андрій розпорядився ситуацією холоднокрівно й майстерно — 2:0. Цілком заслужений успіх України!

Дуже вагомий внесок у загальну перемогу зробив капітан нашої збірної Олег Лужний. Йому неабияк

кортіло поспілкуватися зі своєю матусею, яку він давно не бачив. Однак лондонський «канонір» люб'язно дав коротеньке ексклюзивне інтерв'ю для «Голосу України».

— Безмежно щасливий, — сказав він. — Сьогодні ми були колективом, сім'єю, яка боролася не шкодуючи сил. Ми здолали дуже непростого суперника. Треба сказати відверто: не все виходило, як хотілося. Однак у підсумку маємо чудовий результат. Цей виграш, вважаю, дуже престижний. Він, безперечно, додасть авторитету нашій збірній.

Отто Рехагель, німецький тренер греків, нічого нового не розповів журналістам. Ті й самі все бачили. Він похвалив свою команду за перший тайм. Пошкодував, що вона на початку другої половини наразилася на українську контратаку. Надалі всі спроби зрівняти рахунок виявилися марними. Українці були дуже чіпкі й агресивні в єдиноборствах. Зрештою, за словами пана Рехагеля, його футболісти не витримали такого тиску й оголяли свої тили.

Леонід Буряк висловив сподівання, що гра глядачам сподобалася. Він подякував гравцям за самовідданість, високу свідомість і відповідальність.

— Леоніде Йосиповичу, а чим зумовлені швидкі заміни Серебренникова та Мороза?

— На жаль, вони були вимушені. У Серебренникова заблоковано коліно. Либонь, потрібна операція.

Щоб зробити її в Києві, необхідний дозвіл керівництва клубу «Брюгге». У разі відмови Сергій сьогодні полетить до Брюсселя. Мороз потягнув задню поверхню стегна і вибув з наших лав принаймні на двадцять днів.

— Чи сподобалася вам гра Лужного в центрі оборони?

— Олег — професіонал найвищого класу. І йому байдуже, де грати. На будь-якому місці він діє відмінно.

— Ви довірили місце на полі Вороніну, що, як з'ясувалося, було виправдано. Либонь, хлопець із найкращого боку показав себе на тренуваннях?

— Воронін дуже добре грає тепер у Німеччині за свій клуб. Ми навіть хотіли випустити його у стартовому складі. Але це був перший матч молодого футболіста за збірну, і шкода було кидати його в таку «м'ясорубку». Отож планували випустити Андрія після перерви. Проте обставини змусили зробити це значно раніше. Воронін — дуже перспективний, амбіційний виконавець, котрий зіграв у дебютній для себе зустрічі напручуд успішно.

— Чи допомогли вам у сьогоднішньому матчі поради Олега Блохіна?

— Справді, ми домовлялися, що я йому зателефоную. Однак телефон Олега у Греції був постійно відключений. Та то не біда. Ми мали дуже широку інформацію про суперника. Наші розвідники переглянули три поєдинки з участю грецької збірної...

Сьогодні українська команда візьме курс на Бельфіст, де завтра зустрінесться зі збіркою Північної Ірландії. Побажаймо їй успіху і удачі!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

3 чого починається соціальний захист

Точка зору голови Києво-Святошинської райдержадміністрації Валерія ВІАСОВА:

— 14 студентів столичних вузів стали одержувати стипендії голови Києво-Святошинської райдержадміністрації. Це сироти, а також діти, які позбавлені батьківського піклування, — випускники сільських та міських шкіл району.

Нині готується розпорядження про надання такої самої чи постійної підтримки близько 50 школярям району, які втратили підтримку батьків.

А ще близько 100 таких же знедолених дітей перебувають у дитячих закладах соціального захисту на території району, зокрема «Отчого дому», де навчання і відпочинок максимально наближені до домашніх умов. Не буде відступом від істини, коли скажемо, що немає жодної позбавленої батьківської ласки дитини в районі, яка не одержувала б істотної матеріальної підтримки від районної влади. Таким дітям шиють шкільний одяг (до того ж в ательє, з індивідуальною приміркою), дарують костюми до випускового вечора, надають одноразову матеріальну допомогу, не кажучи вже про безплатне гаряче харчування, перевезення до шкільних закладів, пос-

тійне оздоровлення, що стало тут нормою.

— Але де для такої продуманої соціальної політики беруться кошти в районі? Адже ми так звикли до того, що багато керівників тільки те й роблять, що скаржаться на відсутність коштів для подібної справи.

— Знаєте, — говорить Валерій Іванович, — не відкрию Америки, коли скажу, що соціальний захист людей починається з нормального наповнення бюджету. Тоді, крім допомоги дітям, вчасно виплачуватимуть заробітну плату, пенсії, можна буде розвивати медичну допомогу. Слава Богу, в нас із цим проблем загалом немає. А щоб мати міцний бюджет, теж не секрет, — треба, щоб нормально працювали підприємства. В нас у районі понад три тисячі підприємницьких структур. І ми їм створюємо умови, щоб вони жили і діяли.

— Наскільки пам'ятаю, приміські райони завжди скаржилися на своє життя, бо відбувається відтік робочої сили у великі міста.

— Є така специфіка і в нас. Але ми повернули її на свою користь — узялися за активну розбудову приватного сектору економіки. Близькість столиці корисна тим, що є надійний ринок збуту. І ось, коли раніше в населених пунктах було по 2—3 таких підприємства, то тепер — по 30—40. Це і торгівля, і побут, і виробництво. Наприклад, крім великого м'ясопереробного заводу, по селах діє 21 цех з переробки м'яса і 17 — риби. В кожному селі є по 2—3 ресторани, кафе. І районна адміністрація не на словах, а на ділі заохочує всіх мати власну справу — не забюрократизуємо процес реєстрації підприємств, не мучимо ініціаторів підприємництва численними узгодженнями, регулюємо процес так званих перевірок контрольно-наглядових служб. І люди зажили. Нині середня зарплата в сільськогосподарського виробника 320 гривень. Думаю, для села це непогано.

— А як реформувалися і працюють сільськогосподарські виробники?

— Ми нікому нічого не нав'язували, тому в районі нормально співіснують усі форми власності. На базі багатьох колишніх

колгоспів і радгоспів діє 23 приватні підприємства, 150 — фермерських. Є й державне потужне підприємство — радгосп «Пуша-Водиця», який може бути прикладом господарювання для будького. До речі, приватні підприємства — добра база для працевлаштування випускників вузів і шкіл. Це — теж соціальний захист.

— І що, в районі немає випускників, що тиняються у пошуках роботи?

— Навпаки, ми шукаємо робочу силу. Не можемо знайти людей навіть для апарату райдержадміністрації. Зарплату менш як у 800 гривень і не називай. А ви знаєте, яка зарплата в державних органах.

Веду все до того, що підприємства і люди в нас працюють, одержують зарплату, платять податки, наповнюють бюджет. А звідси — соціальний захист.

Піднімаються й села, містечка в районі. Проїдьте до Крюківщини, подивіться центральну площу, вулицю — неначе Хрещатик. І Білогородка, як лялечка, і Боярка впорядковується. Ми дотримуємося принципів ринкової економіки. І життя людей поліпшилося. Не тільки знедолених, а й усіх, хто хоче мислити і працювати.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Спритність рук і явка з зізнанням

ПРАВА ЛЮДИНИ

Людина відчуває себе комфортно і повноцінно, якщо усвідомлює власну безпеку. Це одна із складових психологічної і соціальної стабільності. Головним гарантом особистої безпеки громадянина є держава. На жаль, далеко не завжди вона справляється з цим своїм обов'язком. В українському соціумі саме представники силових інституцій, наділені владою і покликані стояти на захисті прав людини, часто самі й порушують ці права. При цьому їхню вину довести практично неможливо...

Чому вибір упав саме на нього, Роман не знає. Неповнолітнього хлопця підозрювали в убивстві дівчини, з якою він зустрічався за рік до того, лише тому, що в його записнику знайшли номер її телефону. Спочатку юнака допитували, як і інших, хто знав убиту. Потім забрали в дільницю, приписавши протидію міліції.

Згідно з новим Кримінальним кодексом, затриманий може перебувати в міліції протягом 72 годин. Право на подальше затримання дає тільки суд. При цьому дізнатися батькам і близьким, де перебуває ця людина, практично неможливо.

Розповідь Романа

Якось я повертався додому. Біля будинку стояла «сімка». Коли я зрівнявся з машиною, з неї вискочили двоє. В одному з них я впізнав співробітника міліції, іншого бачив уперше. Вони сказали, що я повинен поїхати з ними, почали заламувати мені руки. Намагаючись заштовхнути мене в машину. Я виривався. Вибігла сусідка. Я попросив її повідомити батькам. Поки сусідка дзвонила, до працівників міліції приєднались дві жінки — співробітниця комісії у справах неповнолітніх. Мене «розтягли», і одна з них ударила мене в пах, заштовхнула в машину і повезли.

Привезли в Подільське райвідділення міліції і відвели до кабінету якогось начальника. Там мені заявили: «Ти вбив. Отож будеш зізнаватися». Почали бити. Несильно. Це тривало півдня... Заходили різні співробітники, опери — теж приєднувалися. Били по голові, викручували руки... Потім мене перевели до іншого кабінету. Призначили якогось опера і сказали: він зараз тобою займеться. Мене знову почали бити і погрожувати. Мовляв, якщо я не візьму це вбивство на себе, потраджу на батьки, близькі. Обіцяли згвалтувати, опустити тощо. Години до 7—8-ї вечора мене продовжували бити. Потім сказали, що мені дадуть трохи перепочити, а завтра продовжать.

Мене відвезли до 18-го МВМ на Виноградар. Там я просидів до ранку в камері. А вранці їх співробітники дістали якісь металеві пружини: почали знову мене бити, крутити, погрожувати, що опустять — штани знімали з себе, затискували мене в куток... Врешті-решт, увечері в напівсвідомому стані я написав явку з зізнанням. Мені продикували, що писати. Після чого одразу прийшов прокурор Подільського району й почав мене повчати, щоб я в жодному разі не відмовлявся від показань...

Я дав показання слідчо-

му прокуратури. Наступного дня мене повезли на відтворення (слідчий експеримент). На відтворенні я не зміг показати того, що мені пояснили і говорили. Я погано пам'ятав, я погано ходив і погано розумів.

У слідчому ізоляторі Рома просидів сім місяців.

Розбирався суд

На засіданні суду начальника відділення міліції, де з Романа вивбили зізнання у вбивстві, як свідку поставили низку запитань. Зокрема, суддю цікавило, чи знав начальник, коли затримували хлопця, що він неповнолітній? Чому в затриманні брали участь жінки з комісії у справах неповнолітніх? І чому під актом затримання не було підпису начальника?

У червні нинішнього року Апеляційний суд Києва своїм рішенням повернув цю справу на додаткове розслідування, зазначивши низький контроль з боку прокурора Подільського району столиці за ходом проведення слідства.

Суд виніс окрему ухвалу з цієї справи, що само по собі є досить рідкісним випадком у судовій практиці. В цій ухвалі вказується на грубі помилки ведення слідства. Ось деякі з них:

«Із матеріалів кримінальної справи видно, що тільки 16.11.2001 р. о 15.40 годині (о. с. 93 ч. 2) було виписано протокол затримання неповнолітнього Цупка Р. В. після написан-

ня ним явки з зізнанням 18.11.2001 р., яку приймав працівник міліції Гончарук В. М.

Проте свідок Гончарук В. М. у судовому засіданні не зміг пояснити, на якій підставі неповнолітнього Цупка Р. В. протягом доби утримували в Подільському РУ ГУ МВС України в Києві і чому 17.11.2001 р. не повідомили батькам неповнолітнього про його затримання, якщо Цупка Р. В. затримували поряд з будинком, де він мешкає».

На розгляд Апеляційного суду були пред'явлені результати лінгвістичного дослідження явки з зізнанням підсудного, згідно з яким:

«Автором заяви про зізнання від 18.11.2001 р. від імені Цупка Р. В. є не Цупко Роман Вікторович, а інша особа з розвинутішими ознаками письмової мови».

У висновках зазначено, що заява про зізнання виконана виконавцем у стані психічної напруженості...

І ще

«Як видно з матеріалів кримінальної справи, під час допиту як звинувачуваного 14.02.2002 р. Цупко Р. В. скаржився на нездорові методи ведення слідства, в результаті яких він змушений був себе обмовити. Проте показання Цупка Р. В. у цій частині органами досудового слідства не перевірялися.

Ольга ВІТЕР.

Р. С. Романа Цупка випустили з підпискою про невиїзд. Тобто вже кілька місяців він продовжує перебувати під слідством. Ось тільки як хто? Як свідок? Ні. Звинувачуваний? Теж ні. Схоже, Роман перебуває на особливому становищі у цій тривалій кримінальній справі. Адже справжнього вбивцю так і не знайшли. А якщо вивести Цупка з-під слідства, то хлопець, цілком логічно, подасть до суду на слідчі органи, і тоді, можливо, їх заповзяті представники опиняться на лаві підсудних. Такого наші правоохоронні органи допустити не можуть...

ПРОБЛЕМА

«Укрзалізниця» хоче повернути країні славу житниці Європи

Другий рік поспіль українські хлібороби вирощують пристойний урожай — за 36 мільйонів тонн зерна. І другий рік експортують його на світові ринки. Здавалося б, є від чого порадіти: селянин нарешті отримає прибуток, держава — валюту. Тим паче, наш хліб — уперше(!) — прийняли рішення закупити і країни-члени Європейського союзу, сільське господарство яких зазнало збитків після цьогорічних паводків. Власне, Україна готова поставити на зовнішні ринки від 12 до 15 мільйонів тонн зерна.

Якби не кілька «але»... По-перше, наприкінці серпня на залізничних під'їздах до портів утворилася довжелезна пробка у 5000 вагонів — припортові елеватори уже не могли прийняти таку кількість хліба, а кораблі під завантаження подавалися невчасно.

— Ми змушені були оголосити конвенцію, — розповідає заступник генерального директора «Укрзалізниці» Михайло Мостовий.

Це означало, що залізничники тимчасово припинили перевезення зерна. Деякі високопоставлені посадовці, а з ними і наші колеги, поспішили звинуватити залізничників у тому, що останні діють в інтересах зернотрейдерів з Росії та Казахстану. Хоча насправді цифри свідчать про інше: на той час «Укрзалізниця» доставляла у порти понад 2 мільйони тонн вітчизняного зерна, тоді як російського вкупі з казахським — удесятеро менше.

Смішно говорити і писати про це. Однак проблема виникла на рівному місці — наші посередники несвоєчасно замовляли кораблі під завантаження. А якщо й замовляли вчасно, то не те судно, яке було потрібно, скажімо, під завантаження пшениці.

— Нам довелося озброїтися агрономічними знаннями, — гірко іронізує Михайло Мостовий. — І сьогодні ми вже можемо відрізнити пшеницю від жита чи вівса, фуражне від зерна іншого класу, оскільки кораблі також розраховані на перевезення того чи того сорту злакових культур.

То в чому причина? Щоб відповісти на це запитання, необхідно зробити невеликий відступ.

Селяни — і не тільки — на початку жнив били на сполох: низькі закупівельні ціни, а тому працюємо собі у збиток. Хоча, здавалося б, зі зростанням експорту й ціна повинна бути відповідна. Але...

Це і є друге «але». Українське, як і російське та казахське, зерно скуповують потужні транснаціональні компанії у портах. Так між ними і вітчизняними селянами утворився ланцюжок з 4—5 посередників. Відповідно кожен із них хоче мати прибуток, щоб самому регулювати товщину масла на власній булці. Відтак їм дістається зерно, а селянинові, образно кажучи — ку-кіль.

Водночас постає ще одна проблема: кінцевий трейдер через те незнання справжньої картини замовляє в іноземних партнерів не той тип судна. Звідси — затоварення припортових елеваторів, довжелезні хвости залізничних вагонів на під'їзних коліях.

— А тому ми змушені були піти на запровадження конвенції, — розповідає Михайло Мостовий.

Тим паче що залізниця зазнала збитків у обох випадках: і від простой вагонів, і відмови від перевезень. Оскільки нема матеріальної відповідальності учасників перевезень.

Проте пауза в експортерів тривала недовго. Залізничники взяли на себе роль своєрідного координаційного центру, і українське зерно знову попливло за моря-океани. Понад те, щоб прискорити відвантаження збіжжя, залізничники запропонували так званий прямий варіант. Зерно відтепер вивантажується у трюми сухогрузів просто з вагонів. Отже, якщо наприкінці серпня—початку вересня вдавалося за добу відвантажити 450—510 вагонів, то нині — 830—850. Хоча ця ідея і обійшлася «Укрзалізниці» втратою 100 гривень з кожного вагона. Однак Михайло Мостовий упевнений: спільними зусиллями вдасться повернути Україні славу житниці Європи і цього-річ експортувати таки близько 15 мільйонів тонн зерна.

Водночас нинішній досвід переконає: такі потрібно скоординувати дії зернотрейдерів — і вітчизняних, і іноземних. Щоб і наступного року не наступити на граблі перевезень удруге. Водночас це дасть змогу скоротити ланцюжок посередників, а відповідно утримувати ціну зерна і на внутрішньому ринку з вигодою для селянина.

Володимир КОРОЛЮК.

інпромбанк		Балансовий звіт	
Фінансова звітність за III квартал		(коп.)	
м. Київ, вул. Федорова, 4		ліцензія НБУ № 183 від 15.08.02	
Звіт про прибутки та збитки		(коп.)	
Символ	Стаття доходів	Усього	
	Доходи	661484453	
60	Процентні доходи	537024556	
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	12966151	
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	340490357	
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	183558623	
609	Інші процентні доходи	9425	
61	Комісійні доходи	103567394	
610	Комісійні доходи за операціями з банками	101900	
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	103465494	
62	Результат від торговельних операцій	13400584	
63	Інші банківські операційні доходи	7491919	
639	Інші банківські операційні доходи	7491919	
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк, операціями	2162058	
	Витрати	660695621	
70	Процентні витрати	203131111	
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	141039055	
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	12695389	
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	49396667	
71	Комісійні витрати	16952156	
710	Комісійні витрати	16952156	
73	Інші банківські операційні витрати	159899053	
739	Інші банківські операційні витрати	159899053	
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк, операціями	2798624	
74	Інші небанківські операційні витрати	268715118	
740	Витрати на утримання персоналу	128469365	
7400	Основна і додаткова заробітна плата	93567987	
7401	Внески на державне соціальне страхування	33138734	
74011	з них: збір на соц.страхув.	1895752	
	на випадок безробіття	1184573	
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	6573195	
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів, крім податку на прибуток	1552338	
7411	Податок на землю	5020857	
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів, крім податку на прибуток	0	
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	60628520	
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	8294272	
7423	Амортизація	52334248	
743	Інші експлуатаційні витрати	31356404	
744	Витрати на телекомунікації	28662002	
745	Супутні небанківські операційні витрати	12332923	
749	Інші небанківські операційні витрати	692709	
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями	40000	
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	-6001817	
770	Відрахування в резерви	-6001817	
	Прибуток (збиток) до сплати податку	18788832	
79	Податок на прибуток	18000000	
	Чистий прибуток (збиток)	788832	
Голова Правління		В. Т. Шарікадзе	
Головний бухгалтер		О. М. Пономаренко	

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Символ

Стаття доходів

Усього

6

Доходи

150176

600

ПРОЦЕНТНІ ДОХОДИ:

92858

601

Процентні доходи за коштами, розміщеними в НБУ

272

602

Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках

9709

603

Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності

76837

604

Процентні доходи за кредитами банкам

218

605

Процентні доходи за кредитами банкам

5572

609

Інші процентні доходи

0

61

КОМІСІЙНІ ДОХОДИ

37793

610

Комісійні доходи за операціями з банками

1273

611

Комісійні доходи за операціями з клієнтами

36520

62

РЕЗУЛЬТАТ ВІД ТОРГОВЕЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ

7831

63

ІНШІ БАНКІВСЬКІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ

7529

630

Інші банківські операційні доходи

40

639

Інші банківські операційні доходи

7489

6397

Штрафи, пені, що отримані за банк, операціями

386

64

ІНШІ НЕБАНКІВСЬКІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ

176

649

Інші небанківські операційні доходи

176

6497

Штрафи, пені, що отримані за госп.операціями

2

67

Поворнені списані активи

3569

671

Поворнені списані активи

3569

68

Непередбачені доходи

560

Символ

Стаття витрат

Усього

7

Витрати

161381

70

ПРОЦЕНТНІ ВИТРАТИ

39752

700

Процентні витрати за коштами, отриманими від НБУ

0

701

Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків

2443

702

Процентні витрати за кредитами суб'єктам господарської діяльності

10114

703

Процентні витрати за кредитами фізичним особам

8

704

Процентні витрати за кредитами банкам

20743

705

Процентні витрати за кредитами банкам

3486

706

Процентні витрати за кредитами банкам

2379

709

Інші процентні витрати

39

71

КОМІСІЙНІ ВИТРАТИ

3564

710

Комісійні витрати

3564

711

Комісійні витрати

3564

73

ІНШІ БАНКІВСЬКІ ОПЕРАЦІЙНІ ВИТРАТИ

4818

739

Інші банківські операційні витрати

4818

7397

Штрафи, пені, що сплачені за банк, операціями

5

74

ІНШІ НЕБАНКІВСЬКІ ОПЕРАЦІЙНІ ВИТРАТИ

68934

740

Витрати на утримання персоналу

12727

7400

Основна і додаткова заробітна плата

25931

7401

Внески на державне соціальне страхування, з них: збір на соціальне страхування

6046

74011

збор на соціальне страхування

0

7403

Матеріальна допомога та інші соціальні виплати

337

7404

Сплата податків та інших обов'язкових платежів, крім податку на прибуток

182

7405

Податок на землю

679

7406

Податок на додану вартість

199

741

Сплата інших податків та обов'язкових платежів, крім податку на прибуток

158

7419

Сплата інших податків та обов'язкових платежів, крім податку на прибуток

402

742

Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів

1940

7420

Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів

5269

7421

Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів

276

7422

Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів

11567

7423

Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів

4439

743

Витрати на телекомунікації

4946

744

Витрати на телекомунікації

5086

745

Витрати на телекомунікації

1597

749

Інші небанківські операційні витрати

1

7497

Штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями

23064

77

Відрахування в резерви

19531

770

Відрахування в резерви

6373

772

Відрахування в резерви

2

79

НЕПЕРЕДБАЧЕНІ ВИТРАТИ

10842

79

ПРИБУТОК (ЗБИТОК) ДО СПЛАТИ ПОДАТКУ

2107

79

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

8735

79

ЧАСТИЙ ПРИБУТОК (ЗБИТОК)

0

Квартальна фінансова звітність

Першого Українського Міжнародного Банку

станом на 1 жовтня 2002 року

Ліцензія НБУ № 8 від 04.12.2001 року

Балансовий звіт

(тис. грн.)

Символ

Стаття доходів

Усього

1

Активи

1226251

10

Грошові кошти

34141

101

Грошові кошти

816

102

Грошові кошти

1867

103

Грошові кошти

96862

104

Грошові кошти

68636

105

Грошові кошти

2055

109

Інші грошові кошти

66580

11

Кредити банкам

354703

110

Кредити банкам

4801

111

Кредити банкам

349902

112

Кредити банкам

29902

113

Кредити банкам

1481

114

Кредити банкам

28437

115

Кредити банкам

887

116

Кредити банкам

702

117

Кредити банкам

520649

118

Кредити банкам

72233

119

Кредити банкам

448416

12

Кредити фізичним особам

137

120

Кредити фізичним особам

22722

121

Кредити фізичним особам

57895

122

Кредити фізичним особам

160827

123

Кредити фізичним особам

26170

124

Кредити фізичним особам

9037

125

Кредити фізичним особам

17933

126

Кредити фізичним особам

14780

127

Кредити фізичним особам

4578

128

Кредити фізичним особам

15182

129

Кредити фізичним особам

1226251

130

Кредити фізичним особам

894307

131

Кредити фізичним особам

10192

132

Кредити фізичним особам

73657

133

Кредити фізичним особам

742762

134

Кредити фізичним особам

14869

135

Кредити фізичним особам

36707

136

Кредити фізичним особам

6390

137

Кредити фізичним особам

9130

138

Кредити фізичним особам

894307

139

Кредити фізичним особам

331944

140

Кредити фізичним особам

23090

141

Кредити фізичним особам

23090

142

Кредити фізичним особам

23090

143

Кредити фізичним особам

23090

144

Кредити фізичним особам

15440

145

Кредити фізичним особам

15

146

Кредити фізичним особам

9829

147

Кредити фізичним особам

47665

148

Кредити фізичним особам

8735

149

Кредити фізичним особам

331944

150

Кредити фізичним особам

1226251

Керівник

Головний бухгалтер

М. П. Вінград

О. М. Москалова

ОГОЛОШЕННЯ

БАТ "Об'єднаний комерційний банк"			
м. Сімферополь, вул. К.Лібкнехта, 5			
Баланс (тисяч гривень)	01.10.02	01.01.02	
АКТИВИ			
Кошти та залишки в НБУ	27315	5879	
Кошти в інших банках	11704	5211	
Цінні папери на продаж	695	0	
Кредити та заборгованість клієнтів	64463	49850	
Інвестиційні цінні папери	6367	104	
Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	5025	0	
Основні засоби та нематеріальні активи	8472	6608	
Нараховані доходи до отримання	4376	5381	
Інші активи	27845	22360	
Усього активів	156262	95393	
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Кошти банків	9099	3175	
Кошти клієнтів	114357	69259	
Нараховані витрати до сплати	624	425	
Інші зобов'язання	3364	586	
Усього зобов'язань	127444	73444	
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Статутний капітал	28500	19415	
Акції, викуплені в акціонерів	-2988	-476	
Результат поточного року	295	563	
Резерви	205	176	
Результати переоцінки	26	26	
Нерозподілений прибуток	2780	2246	
Усього власного капіталу	28818	21949	
Усього пасивів	156262	95393	
БАТ "Об'єднаний комерційний банк"			
Звіт про прибутки та збитки (тисяч гривень)	01.10.02		
Доходи	20736		
Процентні доходи	13392		
Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	634		
Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	10761		
Процентні доходи за кредитами органам загального державного управління	328		
Процентні доходи за кредитами фізичним особам	1668		
Комісійні доходи	3569		
Комісійні доходи за операціями з банками	27		
Комісійні доходи за операціями з клієнтами	3543		
Результат від торговельних операцій	2828		
Інші банківські операційні доходи	904		
Дивідентний дохід	2		
Інші банківські операційні доходи	901		
з них: штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	15		
Інші небанківські операційні доходи	43		
Інші небанківські операційні доходи	43		
Витрати	20440		
Процентні витрати	8615		
Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	1519		
Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	1076		
Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів України	1250		
Процентні витрати за коштами фізичних осіб	4770		
Комісійні витрати	720		
Комісійні витрати	720		
Інші банківські операційні витрати	647		
Інші банківські операційні витрати	647		
з них: штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	0		
Інші небанківські операційні витрати	7245		
Витрати на утримання персоналу	4039		
Основна і додаткова заробітна плата	2954		
Внески на державне соціальне страхування	1044		
з них: збір на соц.страхув. на випадок безробіття	60		
Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	41		
Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	499		
Податок на землю	16		
Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	482		
Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	828		
Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	124		
Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	12		
Амортизація	692		
Інші експлуатаційні витрати	946		
Витрати на телекомунікації	577		
Супутні небанківські операційні витрати	190		
Інші небанківські операційні витрати	168		
з них: штрафи, пені, що сплачені за госп.операціями	1		
Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	3213		
Відрахування у резерви	3157		
Відрахування в резерви під сумніву заборгованість	56		
Прибуток (збиток) до сплати податку	295		
Податок на прибуток			
Чистий прибуток (збиток)	295		
Голов Правління	Нефед Р.Б.		
Головний бухгалтер	Кіньова Л.М.		

АКБ «Інвестбанк»

повідомляє про доповнення до порядку денного загальних зборів акціонерів банку, які відбудуться 25 жовтня 2002 р. о 14 години за адресою: м. Одеса, вул. В. Арнаутська, 2Б, про що було оголошено в газеті «Голос України» від 7 вересня 2002 р.

Порядок денний:

5. Затвердження рішення Спостережної Ради банку стосовно вступу АКБ «Інвестбанк» до міжнародної організації Master Card International.

Інформаційне повідомлення до порядку денного:

— Для розширення можливостей використання платіжних карток, які емітуються Банком, необхідно вступити до міжнародної організації Master Card International.

Правління АКБ «Інвестбанк»

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 15-428-6 від 13.08.2002 р. визнане банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Електроніка-Центр» (01042, м. Київ, бул. Дружби Народів, 19, р/р 26001169760001 в «Розрахунковому центрі ПриватБанку» в м. Києві, МФО 320649, код ЗКПО 30185572) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевчука Олега Вікторовича (ліцензія № 250276 від 18.01.2002 р., тел. 495-21-18.

ТОВ «Прогрес-Імекс»

повідомляє про зменшення свого Статутного Фонду.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Центр-Технік» (адреса: 79053, м. Львів, вул. Перфецького, 21, код ЄДРПОУ — 20835706), оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців. Факс: 8-0322-65-96-12.

Хозяйственным судом Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) 2.09.2002 г. возбуждено дело № 15/262Б о банкротстве открытого акционерного общества «Арахнянка» код ЄДРПОУ 05501445, р/с 26007301610020 в Куйбышевском отделении ПИБ г. Донецка, МФО 334408, юр. адрес: 83008, г. Донецк, ул. Югославская, 28. Распорядитель имущества Земский С. В. (лиц. № 250448). 02.09.02 введен мораторий на удовлетворения требований кредиторов.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) Ухвалою від 11.09.02 р. № 14/39 визнав банкрутом Селянсько-фермерське господарство «Сатурн» (Кіровоградська обл., Новгородківський район, смт. Новгородка, вул. Пушкіна, 31) і розпочав ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Воловик О. В. (ліцензія Мінекономіки № 140417, м. Кіровоград, а/с № 5/41, тел/факс: (0522) 55-27-91).

Балансовий звіт Банку Пекао (Україна) ТзОВ станом на 1 жовтня 2002 року		
(тис. грн.)		
Рядок	Найменування статті	Звітний період
1.	АКТИВИ	
2.	Грошові кошти та залишки на рахунку в НБУ	13 975
3.	Кошти в інших банках	10 217
4.	Інвестиційні цінні папери	250
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	16 040
6.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	2 435
7.	Основні засоби та нематеріальні активи	13 022
8.	Нараховані доходи до отримання інших активи	344
9.	Всього активів	56 875
10.	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
11.	Кошти банків	170
12.	Кошти клієнтів	19 622
13.	Нараховані витрати до сплати	74
14.	Інші зобов'язання	116
15.	Всього зобов'язань	19 982
16.	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
17.	Статутний капітал	23 592
18.	Емісійні різниці	1 447
19.	Резерви	8 287
20.	Результати переоцінки	254
21.	Нерозподілений прибуток	3 313
22.	Всього власного капіталу	36 893
23.	Всього пасивів	56 875
Звіт про прибутки та збитки Банку Пекао (Україна) ТзОВ станом на 1 жовтня 2002 року		
(тис. грн.)		
Рядок	Найменування статті	Звітний період
1.1	Процентний дохід	4 457
1.2	Процентні витрати	(704)
1	Чистий процентний дохід	3 753
2.1	Комісійні доходи	1 033
2.2	Комісійні витрати	(68)
2	Чистий комісійний дохід	965
3	Чистий торговельний дохід	135
4	Інший операційний дохід	315
5	Операційний дохід	5 168
6	Загальноадміністративні та інші операційні витрати	(2 848)
7	Витрати на персонал	(2 508)
8	Прибуток від операцій	(188)
9	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	516
10	Прибуток до оподаткування	328
11	Податок на прибуток	(271)
12	Прибуток після оподаткування	57
13	Непередбачені доходи/витрати	13
14	Чистий прибуток/збиток банку	70
Голова Правління		А.Гжеля
Головний бухгалтер		Є.О.Жуховицька

Балансовий звіт ТОВ Донецький комерційний біржовий банк "Донбіржбанк" за 3 квартал 2002 року		
Рядок	Найменування статті	(тис. грн.) Звітний період
АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	18004
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	11683
3	Кошти в інших банках	33240
4	Цінні папери на продаж	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	-1731
6	Інвестиційні цінні папери	9
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	15876
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10	Нараховані доходи до отримання	170
11	Інші активи	847
12	Усього активів	78098
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	9
14	Кошти клієнтів	34082
15	Інші депозити	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18	Нараховані витрати до сплати	28
19	Інші зобов'язання	12893
20	Усього зобов'язань	47012
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	28371
22	Капіталізовані дивіденди	0
23	Акцій, що викуплені в акціонерів	0
24	6-7 кл.	577
25	Емісійні різниці	0
26	Резерви	2138
27	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	0
28	Нерозподілений прибуток	0
29	Усього власного капіталу	31086
30	Усього пасивів	78098
Звіт про прибутки та збитки ТОВ Донецький комерційний біржовий банк "Донбіржбанк" за 3 квартал 2002 року		
(тис. грн.)		
Рядок	Найменування статті	Звітний період
1.1	Процентний дохід	2402
1.2	Процентні витрати	-949
1	Чистий процентний дохід	1453
2.1	Комісійний дохід	5932
2.2	Комісійні витрати	-907
2	Чистий комісійний дохід	5025
3	Дивідентний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	73
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	8
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	193
8	Операційний дохід	6752
9	Загальноадміністративні витрати	-3187
10	Витрати на персонал	-439
11	Прибуток від операцій	3126
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-2488
13	Прибуток до оподаткування	638
14	Податок на прибуток	61
15	Прибуток після оподаткування	577
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	Чистий прибуток/ збиток банку	577

Господарський суд Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу № 4/451/6 про банкрутство БАТ «Чернівецьке АТП-17761» (58015, м. Чернівці, вул. Московської Олімпіади, 1/А, ідентифікаційний код 05482363, р/

«Храму кохання» обіцяють допомогу

РЕПОРТЕР

Україну і Францію поєднують не лише майже однако-ві розміри, кількість населення тощо. Зв'язки між народами значно міцніші. Приміром, згадати, що Анна Ярославна була свого часу королевою Франції...

Утім, якщо дівчину видали заміж за французького короля з політичних міркувань, то в стосунках між класиком світової літератури Оноре де Бальзаком та українською графинею Евеліною Ганською їх узагалі не було. Шістнадцять років. Саме стільки тривало листування між ними, поки Бальзак не прийшов до маєтку Ганської в селі Верхівня тодішньої Волинської губернії. Саме тут був написаний останній твір митця «Жіночий характер». А перед ним — ще низка видатних творів, серед яких незакінчений «Місто Київ», «Селяни», «Петро та Катерина» та інші.

І понині тут є речі, які

зберегли дух великого письменника. Письмовий стіл, за яким він творив, книжкова шафа, унікальний ціпок, виготовлений місцевими умільцями, що перетворює на стільчик. Збереглися алеї, якими ходив літератор, дерево, під яким він освідчувався в коханні Евеліні Ганській. На жаль, нині все це не в кращому стані. Приводять все у порядок власними силами студенти Верхівнянської філії Житомирського агротехнічного коледжу, що розташований тепер на території маєтку.

Про це йшлося під час в'їзного засідання Асоціації «Україна—Франція», яку очолює академік, ди-

ректор Інституту філософії Мирослав Попович.

Участь у ньому взяли представники місцевої та обласної влади та нещодавно призначений посол Франції в Україні Філіп де Сюремен. За його словами, дуже зворушливо перебувати тут, адже Бальзак належить не лише Франції, а й усьому світові. Будинок, який не випадково назвали «храмом кохання», — символ дружби між Францією та Україною.

Посол також висловив подяку тим, хто намагається його зберегти. Зокрема, її заслуговує науковий співробітник літературно-меморіального музею Оноре де Бальзака Оксана Гавриленко. 24 роки віддала вона цій справі. Оксана Василівна мріє перевезти сюди бібліотеку Бальзака, яка знаходиться в Житомирському музеї. А для цього потрібно створити відповідні умови і кошти. За її сло-

вами, музей відвідувало багато іноземців. І всі обіцяли допомогти... Можливо, цього разу справа піде далі обіцянок.

За словами народного депутата України Павла Жебрівського, такі заклади культури потребують істотної допомоги держави. Тому під час розгляду бюджету на 2004 рік буде враховано питання державної підтримки музею. Вже є домовленість із Житомирською облдержадміністрацією про перенесення бібліотеки Ганських у Верхівню. А ще — добиватися присвоєння Оксані Гавриленко звання «Заслуженого діяча культури України» і надавати посильну допомогу від очолюваного П. Жебрівським благодійного фонду «Відродження Полісся». До слова, народний обранець під час зустрічі подарував навчальному закладу сучасний комп'ютер.

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Українофори).

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Друге народження дитсадків

Місцева влада взяла зобов'язання поступово відновити роботу дитячих дошкільних закладів району. Нинішнього року вдруге народилося вже 30 садочків, а всього потрібно «реанімувати» шонайменше 400. Нещодавно з ініціативи голови багатогалузевого сільськогосподарського кооперативу «Маяк» Тетяни Корост відкрився капітально відремонто-

ваний дитсадок у Котельві. У світлих і тихих кімнатах виховуватимуть малюків із малозабезпечених та багатодітних сімей. До їхніх послуг — зали для розваг і класні кімнати. На новосілля голова облдержадміністрації Євген Томін подарував дітям телевізор і футбольні м'ячі.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ФЕСТИВАЛІ

Мелодії і барви осінніх Карпат

Третій міжнародний дитячо-юнацький музичний конкурс «Срібний дзвін» відбувся на Закарпатті. Збігся він у часі зі ще однією знаковою подією—60-річчям добре знаної людини, голови журі конкурсу закарпатця Євгена Станковича — академіка, композитора, народного артиста України, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка.

Перший акорд «Срібного дзвону» пролунав у картинній галереї мукачівського замку «Паланок» — тут демонстрували свої мистецькі роботи, нав'язні музичними творами Євгена Станковича, вихованці Ужгородської школи мистецтв, Київської дитячої академії

мистецтв, а також юні художники Словаччини та Угорщини. А потім в обласній філармонії свою віртуозну гру демонструвало майже 100 юних обдаровань з майже всіх областей України та багатьох міст Росії, Словаччини, Угорщини. Закінчився конкурс великим гала-концертом.

Минулих вихідних місцем ще одного музичного свята — Всеукраїнського пісенного фестивалю імені Михайла Машкіна — стала Іршава. Саме в цьому напроход співочому краї написав свої відомі твори «Верховино, мати моя» та «Вечір над Боржавою» цей талановитий композитор і поет.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

У столичному «Українському домі» в рамках Всеукраїнської акції «Мистецтво одного села» триває виставка села Фурси Білоцерківського району Київської області.

Фото Максима ГУНДАРЕВА (Українофори).

ФОТОФАКТ

У Києві стартував автопробіг «Молодь — за європейський вибір», організований Молодіжним урядом та УСПП.

АКТУАЛЬНО

Повернуті мільйони

На початок жовтня заборгованість у зарплаті на Рівненщині скоротилася до 29,7 мільйона гривень. Ще в січні цього року ця сума сягала 33,8 мільйона. Фінансове становище багатьох підприємств не дає змоги розрахуватися з працівниками, та, на жаль, є й такі, що просто не поспішають гасити борги.

— З початку року органи прокуратури області порушили двадцять кримінальних справ за фактами безпідставної невилати заробітної плати, — розповідає перший заступник прокурора Рівненської області, старший радник юстиції Микола Лісовий. — Деякі керівники полатилися за це посадами. У регіоні вже притягнуто до відповідальності 241 службову особу і відшкодовано понад дев'ять мільйонів гривень заборгованої заробітної плати та інших соціальних виплат.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Прокуратурою затримано адвоката Федура

У суботу прокуратурою Києва за підозрою в підробці документів було затримано адвоката Андрія Федура. Однак, про які саме документи йдеться, в прокуратурі не повідомляють, передає «Інтерфакс-Україна».

А. Федура було запрошено до прокуратури для бесіди нібито з приводу його автомобіля, що його раніше було вилучено працівниками податкової міліції. З ним прибув також юрист адвокатської компанії «Федур», якого через певний час попросили вийти з кабінету. Після цього було повідомлено, що А. Федура затримано.

Сам адвокат називає власне затримання київською прокуратурою «політичним». «Затримання спричинено тим, що я подав у суд на Генерального прокурора України Святослава Пискуна і погодився представляти інтереси майора Миколи Мельниченка в Україні. Мета затримання — вилучити мене будь-що зі справ Георгія Гонгадзе, Бориса Фельдмана, Миколи Замковенка і Миколи Мельниченка», — передала слова адвоката представник його юридичної компанії Вікторія Даниленко.

А. Федур і його захисники заявляють, що стаття, яку йому інкримінують, не передбачає позбавлення волі.

КРИМІНАЛ

Жертва нальоту — суддя

У Львові здійснено напад на квартиру 39-річної судді обласного апеляційного господарського суду. За заявою потерпілої, ввечері четверо невідомих у масках увірвалися в дім, зв'язали її і побили. Після чого зловмисники вкрали у неї пас-

порт, посвідчення судді, права водія, 100 доларів, 40 гривень, магнітофон, відеомігнітофон, вироби із золота, мобільний телефон і зникли. За фактом пограбування здійснюється розслідування, повідомляють «Українські новини».

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) порушено справу № 5/4/233 про визнання банкрутом ВАТ «Бердянський завод залізобетонних виробів № 4» (71100, м. Бердянськ, Мелітопольське шосе, 86, р/р 26004301160088 у БФ АКБ «Промінвестбанк», МФО 313177, код 012351067).

Розпорядником майна призначено Іщенко Василя Дмитровича, ліцензія серія АА № 250004, тел. (0619) 23-03-21.

Попереднє засідання призначено 23.12.2002 року у приміщенні Господарського суду Запорізької області, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21, каб. 308.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття власному кореспондентові у Рівненській області Юрковій Олександрі Давидівні у зв'язку з тяжкою втра-тою — смертю батька — **Давида Павловича.**

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Сергій ПРАВДЕНКО,
Віталій СУДДА.

Internet: <http://uamedia.visti.net/golos>

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—
КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників —
40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети
«Голос України»
Зам. 0311189.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»